OBROVSKÝ PODVOD

Psychiatrický korupční průmysl

OBSAH

Úvod: Zločin v dnešní péči o duševní zdraví 2

Kapitola jedna: Duševní zdraví: velký „byznys“ 5

Kapitola dvě: Vychytralost psychiatrického podvodu 9

Kapitola tři: Sexuální zneužívání pacientů 13

Kapitola čtyři: Vynalézání „nemocí“ – vytváření podvodu 19

Kapitola pět: Co by se mělo udělat? 23

Doporučení 24

Mezinárodní občanská komise za lidská práva 25

CITIZENS COMMISSION ON HUMAN RIGHTS
CCHR
Established 1969

ÚVOD

Zločin v dnešní péči o duševní zdraví

Psychiatři a psychologové si po řadu desetiletí činí nárok na monopol nad oblastí duševního zdraví. Vlády i soukromé zdravotní pojišťovny jim kadoročně poskytují miliardy dolarů na léčení „duševních chorob“, jen aby dále čelily žádostem o dokonce ještě více peněz pro zlepšení údajně trvale se zhoršujícího stavu duševního zdraví. Žádný jiný průmysl si nemůže dovolit neustále selhávat a očekávat, že dostane další peníze.

Významná část těchto dotací a úhrad z pojištění se ztratila kvůli finančním podvodům v průmyslu duševního zdraví, což představuje mezinárodní problém, který odhadem stojí každoročně stovky miliard dolarů.[1]

> „Zkušenost ukazuje, že *existuje* mnoho kriminálních profesionálů z oblasti duševního zdraví. CCHR zavedla databázi na www.psychcrime.org, která uvádí pracovníky z oblasti duševního zdraví, kteří byli usvědčeni a odsouzeni.“
>
> – Jan Eastgateová

- Ztráty na podvodech na zdravotní péči například ve Spojených státech každoročně činí přibližně 100 miliard USD.[2] Až 40 miliard USD z toho se ztratí v podvodných praktikách průmyslu duševního zdraví.
- Jeden z největších soudních případů podvodu na zdravotní péči v historii USA se týkal *oblasti duševního zdraví*, přestože je oblast duševního zdraví nejmenším sektorem zdravotní péče.
- Prozkoumání podvodů na americkém pojištění Medicaid a Medicare (zdravotní pojištění pro nemajetné, resp. osoby starší 65 let), zejména v New Yorku v letech 1977 až 1995 ukázalo, že psychiatrie má nejhorší záznamy ze všech lékařských oborů.[3]
- Německo hlásí každoroční zpronevěru ve výši zhruba 1 miliardy EUR.[4]
- V Austrálii stojí daňové poplatníky podvody na zdravotní péči a nadměrná péče až 330 miliard USD ročně.[5]
- V kanadském Ontáriu byl v srpnu 2002 odsouzen psychoterapeut Michael Bogart k 18 měsícům vězení za zpronevěru vládních peněz ve výši téměř 1 milionu USD, což je největší případ podvodu na zdravotním pojištění v historii provincie.[6]

Mark Schiller, prezident Americké asociace lékařů v roce 2003 prohlásil: „Často jsem viděl psychiatry, jak pacientům dávají řadu neodůvodněných psychiatrických diagnóz, aby získali úhrady [z pojištění].“[7]

Psychiatrické a psychologické profesní organizace však tuto kriminalitu nepostihují. Bývalý prezident Americké psychiatrické asociace (APA) Paul Fink, arogantně připustil: „Úkolem APA je ochrana výdělečné schopnosti psychiatrů.“[8]

Monopol v oblasti duševního zdraví má prakticky nulovou postižitelnost a nulovou zodpovědnost za svá selhání. To psychiatrům

ÚVOD K ČESKÉMU VYDÁNÍ

Tento materiál byl sestaven Občanskou komisí za lidská práva (Citizens Commission on Human Rights – CCHR) na základě průzkumů a zkušeností pocházejících z Evropy, Spojených států, Austrálie, ale i dalších částí světa. V různých zemích se vzhledem k odlišnému historickému vývoji a několika dalším faktorům může popisovaná situace lišit, v některých ohledech může být lepší, ale v některých také podstatně horší.

Díky globálnímu postupu psychiatrie můžeme v ČR očekávat snahu o přizpůsobení se Evropě a USA, což je v případě zlepšení situace v oblasti lidských práv a práv pacientů vítanou změnou, v případě implementace prokazatelně škodlivých psychiatrických a psychologických postupů a zvyšování negativního psychiatricko-psychologického vlivu naprosto nepřijatelným trendem, který by politici, úřady, nevládní organizace a angažovaní občané neměli dovolit. Stejně tak by neměli dovolit stávající zneužívání, ke kterému v České republice dochází. Předkládaný materiál je inspirací pro jeho odhalení a pro zavedení opatření, která povedou k zajištění lidských práv tak, jak je definují mezinárodní dokumenty, jejichž je ČR signatářem. Zejména Všeobecná deklarace lidských práv a Mezinárodní úmluva o občanských a politických právech.

Občanská komise za lidská práva ČR

a psychologům dovolilo páchat daleko více než jen finanční podvody. Soupis zločinů spáchaných těmito „profesionály" se pohybuje od podvodu a prohřešků spojených s drogami a léky přes znásilnění a pohlavní zneužívání až k napadení, zabití a vraždě.

Základním cílem léčby v oblasti duševního zdraví musí být terapeutická péče a léčení lidí, kteří trpí emocionálním rozrušením. Nikdy jím nesmí být finanční nebo osobní zisk lékaře. Ti, kteří trpí, jsou nevyhnutelně zranitelní a ovlivnitelní. Správná léčba proto vyžaduje nejvyšší úroveň důvěryhodnosti a integrity lékaře.

Jak ukazuje zkušenost, *existuje* mnoho kriminálních pracovníků z oblasti duševního zdraví. Občanská komise za lidská práva (Citizens Commission on Human Rights) zavedla databázi na www.psychcrime.org, která uvádí pracovníky z oblasti duševního zdraví, kteří byli usvědčeni a odsouzeni.

Tato databáze je odpovědí na rostoucí počet odsouzených praktiků z oblasti duševního zdraví, kteří nadále usilují o práci v průmyslu duševního zdraví, a jejím základním cílem je informovat veřejnost před pozadím těchto jedinců.

V oblasti duševního zdraví není místo pro zločinné záměry či skutky. CCHR spolupracuje s ostatními lidmi a organizacemi, aby zajistila, že tento standard bude dodržován.

Uvedené internetové stránky a tuto publikaci předkládáme jako informaci pro orgány činné v trestním řízení, vyšetřovatele podvodů na zdravotním pojištění, mezinárodní policejní orgány, lékařské a psychologické orgány udělující oprávnění k provozování praxe a všeobecnou

veřejnost s cílem dosáhnout zastavení psychiatrického zneužívání v oblasti duševního zdraví.

S úctou

Jan Eastgateová, prezidentka
Citizens Commission on
Human Rights International

DŮLEŽITÁ FAKTA

1 Navzdory tomu, že jen ve Spojených státech více než deset let probíhala vyšetřování, která vyústila v řadu rozsudků, neprovedli psychiatři a psychologové nápravu svých podvodných praktik, jež se v jejich řadách často vyskytují. Služba pro vyšetřování trestních záležitostí amerického Ministerstva obrany ve své zprávě z roku 2004 uvedla další nárůst počtu podvodů v psychiatrické a psychologické péči

2 Podvodně hospitalizovaní lidé byli zadržováni, dokud se nevyčerpalo jejich zdravotní pojištění. Jejich psychiatrická „diagnóza" se často měnila s cílem vytěžit maximum z jejich pojištění.

3 Tyto podvody mají mezinárodní rozsah. Například Austrálie udává široce rozšířené podvody v oblasti duševního zdraví, kdy terapeuti účtují zdravotním pojišťovnám za sex s pacientem.

4 Jeden z pražských psychiatrů, napadený svým nespokojeným pacientem, připustil, že přijímal za jeden úkon při terapii peníze jak od zdravotní pojišťovny tak současně i od rodiny pacienta.

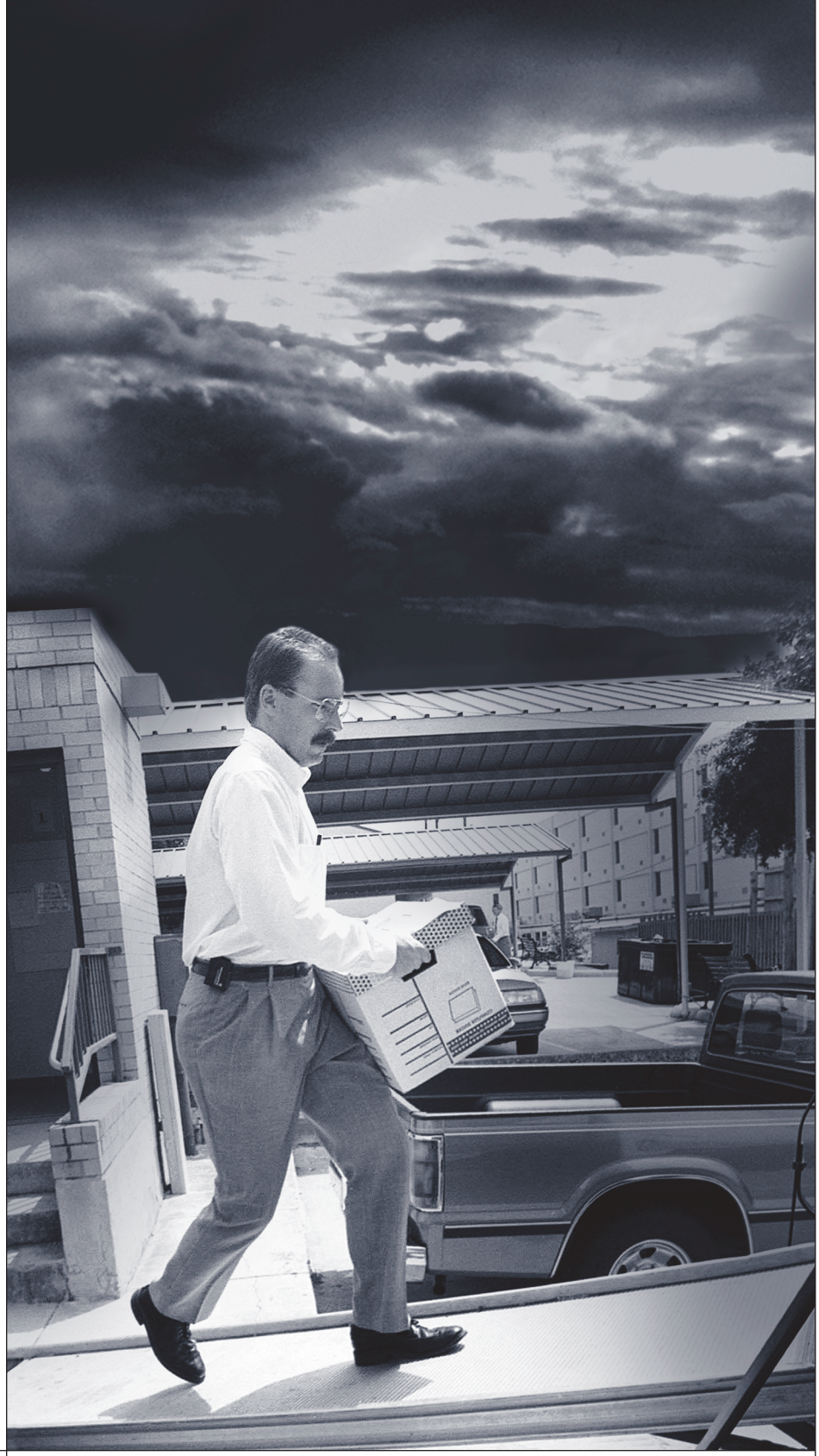

Psychiatrický podvod je běžný na celém světě. Vládní úřady v USA včetně FBI byly nuceny provést razii v soukromých řetězcích psychiatrických léčeben jako byly např. Národní zdravotní podniky (výše). Firma kvůli psychiatrickým podvodům a zneužívání zaplatila pokutu ve výši 740 milionů dolarů.

KAPITOLA JEDNA

Duševní zdraví: velký „byznys“

Dne 12. dubna 1991 zastavili v texaském Dallasu vedle 14letého Jeramy Harrella dva uniformovaní strážci v hlídkovém voze a odvezli jej proti jeho vůli a přes protesty jeho matky do soukromé psychiatrické léčebny vlastněné firmou Americké psychiatrické ústavy (Psychiatric Institutes of America – PIA), dceřinné společnosti Národních zdravotnických podniků (National Medical Enterprises – NME). Psychiatr dr. Mark Bowlan a jistý úředník z péče o dítě – který *nikdy* s Jeramym nebo jeho rodiči nemluvil – podali žádost o chlapcovu hospitalizaci, neboť „zneužívá drogy“ a jeho prarodiče jej fyzicky zneužívají. Dr. Bowlan také tvrdil, že Jeramy je „záškolák, propadá, je násilnický [a] agresivní.“ A dodal, že pokud nebude léčen, bude chlapec „nadále trpět vážným a abnormálním duševním, emocionálním nebo fyzickým stresem“ a bude se zhoršovat.

K dosažení Jeramyho propuštění musel vyvinout úsilí senátor státu Texas Frank Tejeda, a to poté, co zjistil, že chlapcovo převzetí do léčebny se zakládá na nepodložených a nepravdivých výrocích jeho 12letého bratra Jasona.

Jeramy byl během svého šestidenního zadržování v léčebně drogován bez povolení rodičů, kterým bylo odepřeno jej navštívit. Z dříve veselého chlapce se stala tupě zírající osoba s vleklou chůzí. Zdravotní pojišťovně postižené rodiny bylo za tuto podvodnou „hospitalizaci“ a „léčbu“ naúčtováno 11 000 USD.[9]

> „...Tisíce mladistvých, dětí a dospělých bylo hospitalizováno kvůli psychiatrické léčbě, kterou nepotřebovali... Pacienti jsou drženi proti své vůli, dokud se nevyčerpá jejich zdravotní pojištění... a dokud zaměstnanci léčeben včetně psychiatrů nedostanou bonusy za to, že udržují nemocniční lůžka obsazená...“
>
> – Pat Schroederová, americká kongresmanka, 1992

Tento případ dal podnět k celostátnímu a celonárodnímu vyšetřování nebývalých rozměrů zaměřeného na podvod a zneužívání v oblasti péče o duševní zdraví.

28. dubna 1992 vyslovila kongresmanka Pat Schroederová, předsedkyně Komise pro děti, mládež a rodinu důrazné pokárání „neetických a pobuřujících praktik“, které byly objeveny. Uvedla, že „tisíce mladistvých, dětí a dospělých bylo hospitalizováno kvůli psychiatrické léčbě, kterou nepotřebovali... Pacienti jsou drženi proti své vůli, dokud se nevyčerpá jejich zdravotní pojištění... a dokud zaměstnanci léčeben včetně psychiatrů nedostanou bonusy za to, že udržují nemocniční lůžka obsazená... Šlo o „velký ‚byznys‘“, řekla.[10]

Senátor státu Texas Mike Moncrief uvedl: „...Odkryli jsme jedny z nejpropracovanějších, nejtvořivějších, podvodných, nemorálních a nezákonných schémat používaných k obsazení prázdných nemocničních lůžek... To není jen nerozumné. Je to pobuřující. A je to podvod.“[11]

Predátorské a ziskuchtivé praktiky psychiatrie nakonec vedly ke 14 různým federálním a státním vyšetřováním NME. 26. srpna 1993 provedla FBI a další federální úřady v NME razii, v důsledku čeho nakonec společnost zaplatila na pokutách a odškodněních 740 milionů USD.[12]

Následovala trestní obvinění psychiatrů a ředitelů nemocnic, řešení některých pokračuje dodnes. Na základě jednoho z rozsudků byl psychiatr Robert Hadley Gross v dubnu 2004 zavřen na jeden rok do vězení za účtování za péči, kterou nikdy neposkytl, a za to, že na začátku 90. let

přijal 860 000 USD na „provizích“ za doporučování pacientů.

Tento skandál vyvolal ve Spojených státech dominový efekt, při němž řada dalších soukromých ziskuchtivých psychiatrických léčeben zaplatila desítky milionů na pokutách, kompenzacích a odškodněních. V roce 2000 vyšetřovalo ministerstvo spravedlnosti Spojených států soukromý řetězec psychiatrických léčeben firmy Charter Behavioral Systems, Inc. kvůli podvodům a zneužívání. Společnost ve stejném roce souhlasila, že vládě zaplatí 7 milionů USD, pokud budou stažena obvinění z nadměrného čerpání peněz z pojištění Medicare a dalších federálních programů.[13]

Ve Švýcarsku provedla policie v roce 1998 razie ve třech psychiatrických léčebnách v kantonu Ticino, zatkla dr. Renza Realiniho, věhlasného psychiatra a vlastníka těchto zařízení a obvinila ho z podvodu a falšování dokumentů. Záznamy ukázaly, že Realini si účtoval 30 hodin práce za den.[14]

Austrálie také udává široce rozšířené podvody v oblasti duševního zdraví, kdy psychoterapeuti a psychiatři například účtují zdravotním pojišťovnám za sex s pacientem.[15] Jeden psychiatr naúčtoval pojištění Medicare 98 USD za to, že se se svou pacientkou povaloval na koberci na zahradě, než s ní měl sex ve vlastní ložnici.[16]

V roce 2002 přinesly Lidové noviny případ pacienta, který si vyžádal od své zdravotní pojišťovny celoroční přehled své léčby. Byl velmi překvapen, když na svém výpisu našel komplexní psychiatrické vyšetření, které ve skutečnosti spočívalo v sepsání údajů o jeho osobě zdravotní sestrou a 45 minutového čekání na psychiatričku, kterou původně přišel navštívit kvůli svému problému s nespavostí. Lékařky se ve skutečnosti vůbec nedočkal, protože v téže době ordinaci opustila. Další „nepřesností“ v přehledu bylo vyšetření u psychologa, které podle pacienta trvalo necelou hodinu. Pojišťovně však psycholog naúčtoval komplexní vyšetření v délce 8x 60 minut.

Poté, co se v roce 2003 v Praze nespokojený pacient pokusil mačetou zabít svého dřívějšího psychiatra, vyplynulo, že přijímal za jeden úkon při terapii peníze jak od zdravotní pojišťovny tak současně i od rodiny onoho pacienta. V reportáži pro Českou televizi v létě 2004 to ospravedlnil tím, že jeho péče byla nadstandardní.

V dnešním Rusku páchají psychiatři bezohledné zločiny tak, že manipulují zranitelné a bohaté pacienty k podepisování dokumentů, které jim zajišťují kontrolu nad jejich majetkem.

Služba pro vyšetřování trestních záležitostí amerického Ministerstva obrany (U.S. Defense Criminal Investigative

Psychiatrické predátorské praktiky hnané ziskuchtivostí mají mezinárodní rozsah a jsou skrz naskrz podvodné.

Jeramy Harrell (vpravo) byl neoprávněně hospitalizován a nadopován léky. Zdravotní pojišťovna jeho rodičů dostala účet na téměř 11 000 USD. To vše kvůli lživým výrokům jeho 12letého bratra, na jejichž základě psychiatr jednal.

Le directeur de la CPAM de Nantes dénonce les pratiques de facturation des psychiatres
Il va porter plainte pour escroquerie à la Sécurité sociale
Medicare
Mass. Psychiatrist to Pay $490,000 To Settle Medicare False Claims Charges
THE NEWS & OBSERVER
Sunday, July 26, 1992 The Orange County Register
Psychiatrist accused of billing state for sex with his patients
False medical claims, grand theft among several allegations
COVER STORY
HEALTH CARE
FRAUD
Up to $80 billion is stolen each year from taxpayers and insurers. Bolder scams arise all the time, and little is done to stop them
MENTAL HEALTH
Psychiatric Services
Psychiatric Hospital Chain Pays $4 To Resolve Charges It Imprisoned
NORTHERN LIGHT
MAY 19, 1999
Rehab Clinic To Pay $7.7M

Švédská zdravotní rada

ŠVÉDSKO: Zpráva vypracovaná v roce 1998 zdravotní radou ve Švédsku – úřad pro zdravotnictví (výše) – ukázala, že u případů nahlášených radě se téměř na polovině špatného zacházení s pacienty podílela psychiatrie. Věc byla předána k prošetření státnímu žalobci.

Renzo Realini

ŠVÝCARSKO: Známý psychiatr Renzo Realini byl obviněn z podvodu a falšování dokumentů poté, co si účtoval 30 hodin práce za den.

Service – DCIS) vydala zprávu obsahující toto prohlášení: „DCIS zjistila nárůst podvodů při poskytování služeb v oblasti duševního zdraví včetně služeb dodávaných nemocnicemi, klinikami a soukromými ordinacemi. Podrobné prozkoumání nedávno dokončených a probíhajících vyšetřování ukazuje na to, že psychiatrické a psychologické služby se dají snadno zneužít, zejména v následujících oblastech: účtování za fiktivní psychoterapeutická sezení, účtování za nadměrně dlouhé pobyty pacientů v léčebnách, poskytování provizí lékařům a obrovské nafukování počtu poskytnutých hodin psychoterapie s cílem získat tisíce dolarů na platbách z vládních a soukromých zdravotních pojištění.“[17]

Mezi další uváděná podvodná schémata patřilo účtování pojišťovnám za terapii, když byl klient ve vězení, za duševní léčení pacienta ze sanatoria pro staré lidi, který byl v komatu, a za poskytování denních sezení „skupinové terapie“, která se skládala ze servírování kávy a chleba a poslechu hudby.

Zločinci v jejich řadách

Zločin se v průmyslu duševního zdraví zdaleka neomezuje jen na peníze. Podrobné prozkoumání více než 800 rozsudků odsouzených psychiatrů, psychologů a psychoterapeutů z let 1998 až 2004 odhaluje, že 43 % bylo odsouzeno za podvod, krádež a zpronevěru, 32 % za sexuální zločiny, 7 % za napadení a násilný zločin, 6 % za porušení zákona v souvislosti s drogami a 6 % za zabití a vraždu.

V červnu 2002 byl novozélandský psychiatr Colin Bouwer, bývalý šéf Katedry psychologické medicíny na prestižní Univerzitě v Otagu, odsouzen k doživotnímu vězení s minimální dobou 15 let, kdy nebude smět být propuštěn, za postupnou otravu a zabití své manželky pomocí léků.[18]

V listopadu 2003 byl odsouzen český psychiatr Ivan Zagainov ke 13 letům vězení za vraždu 15leté pacientky.[19]

12. listopadu 1993 se psychiatr Frederick Aptowitz přiznal k tomu, že přemluvil svého bývalého pacienta k zabití zdravotní sestry Terricity Clemonsové, která pro Aptowitze dříve pracovala. Aptowitz bývalému pacientovi zaplatil 3 000 USD, aby pod auto Clemonsové umístil dynamit.[20]

Ve Spojených státech je během své kariéry žalováno pro zanedbání péče 40 % psychiatrů. Ironií je, že zatímco psychiatři a psychologové tvrdí, že jsou experty na mysl a lidské chování, v rámci lékařské profese je u nich nejvyšší výskyt sebevražd a zneužívání léků a drog.

„...odkryli jsme jedny z nejpropracovanějších, nejtvořivějších, podvodných, nemorálních a nezákonných schémat používaných k obsazení prázdných nemocničních lůžek... To není jen nerozumné. Je to pobuřující. A je to podvod.“

– Mike Moncrief, senátor státu Texas, 1992

DŮLEŽITÁ FAKTA

1 Se zavedením povinného zdravotního pojištění se v USA očekává nárůst počtu podvodů.

2 V rámci psychiatrického systému je běžným jevem zneužívání léků a s nimi spojené podvody.

3 Zavedení systému „center veřejného duševního zdraví" (CMHC) neušetřilo peníze, jak bylo slíbeno, ale naopak bez odpovídajících výsledků vedlo k obrovskému nárůstu vládních výdajů a k podvodům.

4 V Japonsku personál psychiatrického zařízení falšoval záznamy pacientů a navyšoval počet ošetřujících lékařů a zdravotních sester, aby si od vlády vymohl více peněz.

Carl Lichtman, psycholog z New Jersey, se přiznal k podvodu na 36 pojišťovnách ve výši 3,5 milionu dolarů za terapeutická sezení, která se nikdy nekonala. V květnu 1996 mu bylo nařízeno nahradit pojišťovacím společnostem 2,8 milionu dolarů a 200 000 dolarů státu.

KAPITOLA DVĚ

Vychytralost psychiatrického podvodu

V USA se se zavedením *povinného* zdravotního pojištění pomocí státní a federální legislativy a při psychiatrickém tlaku na to, aby se *všechny* děti a dospělí podrobili „screeningu na duševní poruchy během obvyklých fyzických vyšetření“, dá očekávat pouze nárůst počtu podvodů.[21]

Massachusettský poradce Paul McDevitt prohlásil o podvodech v oblasti duševního zdraví: „Tito lidé nemají vůbec žádnou etiku. Jsou morálně zkorumpovaní. Jsou jako vykradači hrobů ve staré Anglii, kteří dodávali mrtvoly lékařským fakultám.“[22] S jediným rozdílem, že v případě psychiatrů a psychologů jsou lidé, které využívají, ještě naživu.

V článku o psychiatrickém podvodu z roku 1997 prohlásil Mark Schlein, ředitel floridské pobočky pojišťovny Medicaid: „Objevili jsme, že rozsah podvodů je omezen pouze představivostí. Objevili jsme obrovskou škálu podvodných schémat.“[23]

> „Objevili jsme, že rozsah podvodů je omezen pouze představivostí. Objevili jsme obrovskou škálu podvodných schémat.“
>
> – Mark Schlein,
> ředitel floridské pobočky pojišťovny Medicaid

Podvody na zdravotním pojištění

▮ Jistý poskytovatel péče v oblasti duševního zdraví z Pensylvánie souhlasil se zaplacením 7,8 milionů USD, pokud budou stažena trestní obvinění z neoprávněného a podvodného nárokování úhrad z pojištění Medicare a Medicaid.[24]

▮ V roce 2000 byl psychiatr Jan A. Mayer z Tennessee odsouzen k tříletému vězení a náhradě škody ve výši téměř 400 000 USD za svou roli v podvodném plánu, kdy úřadům a soukromým pojišťovnám zasílal falešné účty, mimo jiné za nepřetržitou 24 hodinovou práci v době, kdy byl na dovolené v Portoriku.

▮ V roce 2000 byl odsouzen německý psychiatr Otto Benkert k 11 měsícům vězení s podmíněným odkladem, k pokutě více než 140 000 EUR a bylo mu nařízeno zaplatit více než 575 000 EUR jako kompenzaci za zpronevěru univerzitních peněz, kde pracoval jako šéf katedry psychiatrie.

▮ V roce 1997 byla psychiatrička Mary Jane Dittonová z australského Brisbane usvědčena ze systematického navyšování počtu hodin strávených konzultacemi s pacienty, které uplatňovala v nárocích na úhrady z pojištění Medicare, na dvojnásobek. Bylo jí nařízeno vrácení téměř 35 000 USD a byla odsouzena ke 2 a 1/2 letům vězení.[25]

▮ V letech 1994 až 1998 otřásl Japonskem skandál po zjištění, že soukromé psychiatrické léčebny násilně uvěžňovaly a nezákonným způsobem omezovaly pacienty, falšovaly zdravotní dokumentaci a navyšovaly počty lékařů a sester, aby získaly více vládních peněz. Několik psychiatrů bylo usvědčeno z podvodu a uvězněno.[26]

„KŠEFTMAN“ S LÉKY: Massachusettský psychiatr Christopher V. Rowland (vpravo) byl odsouzen za předepisování návykových léků závislým na drogách. Jeden z nich zemřel na předávkování heroinem a předepsanými sedativy .

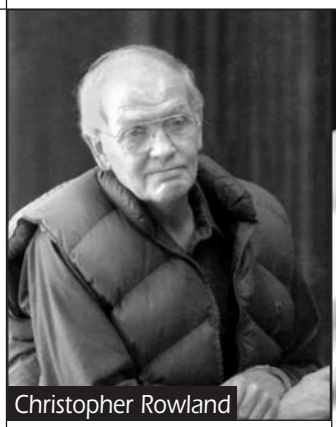

Christopher Rowland

Podvody s léky

V rámci psychiatrického systému je běžným jevem zneužívání léků a s nimi spojené podvody. Podle jistého zkušeného vyšetřovatele pojišťovacích podvodů z Kalifornie, jak ukazují níže uvedené příklady, jedním z nejsnazších způsobů jak odhalit podvod, je vyhledat nadměrné předepisování léků psychiatry.

▮ V květnu 2004 byl odsouzen psychiatr David Roemer. Přiznal se ke zločinnému spolčování v souvislosti s podvodem s předepisovanými léky, který zpronevěřil peníze z vládního pojištění Medicaid a zaplavil ulice vysoce návykovými narkotiky a dalšími léky včetně anxiolytika Xanax, v hodnotě milionů dolarů. Roemer spolupracoval se čtyřmi komplici, kteří na ulicích a v centrech pro léčení drogové závislosti kontaktovali držitele pojištění Medicaid. Po cestě do Roemerovy ordinace dostali peníze a bylo jim řečeno, o jaký lék si mají říci. Roemer jim následně předpis „prodal“. Pak byli odvezeni do lékárny, kde dostali léky na náklady Medicaid. Tabletky dostali Roemerovi komplici, kteří je pak prodali na černém trhu. Roemer byl odsouzen k 10 a 1/2 letům vězení a k náhradě více než 340 000 USD pojištění Medicaid.[27]

▮ „Existuje jen málo věcí, které by byly politováníhodnější než nepoctivý lékař, zejména takový, který svou ordinaci používá k drogovému dealerství,“ řekl newyorský státní žalobce Dennis Vacco při oznámení rozsudku pro psychiatra Priyakanta S. Doshiho. Doshi byl v roce 1996 odsouzen k 7 a 1/2 letům ve vězení za nezákonné vydávání léků, „bez jakéhokoli úmyslu zjistit, zda je jeho pacienti skutečně potřebují“.

> „Existuje jen málo věcí, které by byly politováníhodnější než nepoctivý lékař, zejména takový, který svou ordinaci používá k drogovému dealerství.“
>
> – newyorský státní žalobce Dennis Vacco při vyhlášení rozsudku pro psychiatra Priyakanta S. Doshiho, 1996

▮ Při odsouzení texaského psychiatra Franka Dunna v říjnu 1992 za nezákonnou distribuci léků na předpis řekla státní zástupkyně Susan Pattersonová soudu: „Je to drogový dealer největšího kalibru... Vrchol pyramidy.“ Dunn byl mezi narkomany známý jako „doktor pohoda“. Byl odsouzen k 16 letům vězení a k pokutě 10 000 USD.

Podvod s „veřejným duševním zdravím“ v USA

Finanční audity v roce 2003 zjistily, že centrum veřejného duševního zdraví Kedren v Kalifornii zneužilo 1,4 milionu USD, když například zaplatilo svému prezidentovi Land Rover a Cadillac a některým zaměstnancům výlety do Las Vegas, New Orleans, Georgie, Washingtonu, D.C. a do Londýna nebo lístky do divadla.[28]

Kongresový výbor vydal v roce 1990 zprávu odhadující, že Centra veřejného duševního zdraví (Community Mental Health Centers – CMHC) použila 40 až 100 milionů dolarů k *nesprávným* účelům. Nejrůznější CMHC si vybudovala tenisové kurty a plavecké bazény z federálních grantů pro výstavbu a v jednom případě byla federální dotace pro personál použita pro najmutí osobní ochranky a plaveckého instruktora.[29]

Kongresový výbor vydal v roce 1990 zprávu odhadující, že Centra veřejného duševního zdraví (Community Mental Health Centers – CMHC) použila 40 až 100 milionů dolarů k *nesprávným* účelům.

Zneužívání financí pokračovalo navzdory této zprávě. V září 1998 zakázalo Medicare 80 zařízením CMHC v devíti státech poskytovat služby seniorům a invalidům, když se zjistilo, že pacientům bylo účtováno denně 600 až 700 USD za sledování televize a hraní binga, místo aby se jim dostalo nějaké péče.[30]

PODVODNÁ PSYCHIATRICKÁ SCHÉMATA

mrtví pacienti, fiktivní posouzení

Zdravotní pojišťovna Blue Cross & Blue Shield United z Wisconsinu v USA udává, že existuje tolik druhů podvodů na zdravotním pojištění, kolik *„je zločinná mysl schopna vynalézt“*.[31]

Následuje náhodný výběr různých podvodů spáchaných psychiatry a psychology:

- Vytvoření fiktivních psychiatrických posouzení s cílem vyčerpat pacientovu pojistku.
- Účtování pojišťovnám za terapii lidí, kteří byli mrtví.
- „Neoprávněné nárokování“ – účtování za nikdy nevykonané služby.
- Účtování pojišťovně za pacientovu výuku vaření a poslech hudby.
- Účtování za léčení 3 až 5letých dětí podáváním marihuany.
- Účtování za křty v bazénu psychiatrické léčebny, kterým se říkalo „rekreační terapie“.
- Vyúčtování „buzení telefonem“ jako návštěvy terapeuta.
- Účtování pojišťovnám za sex s pacientem.
- Účtování za lístky do divadla nebo výlety do zámoří.
- Utrácení vládních peněz určených na sociální péči na společenské večírky zaměstnanců.

DŮLEŽITÁ FAKTA

1 Studie v řadě zemí odhalují, že 10 % až 25 % psychiatrů a psychologů připouští pohlavní zneužívání svých pacientů.

2 Německo uvedlo, že 50 % registrovaných psychologů a psychoterapeutů jsou jako praktikové nepřijatelní, protože mají *více* problémů než jejich pacienti.

3 Takzvaný etický systém používaný psychiatry je všeobecně kritizován jako mírný a neadekvátní.

4 Kanadská studie prováděná mezi psychiatry v roce 1997 ukázala, že 10 % z nich připustilo sexuální zneužívání pacientů; 80 % tak učinilo opakovaně.

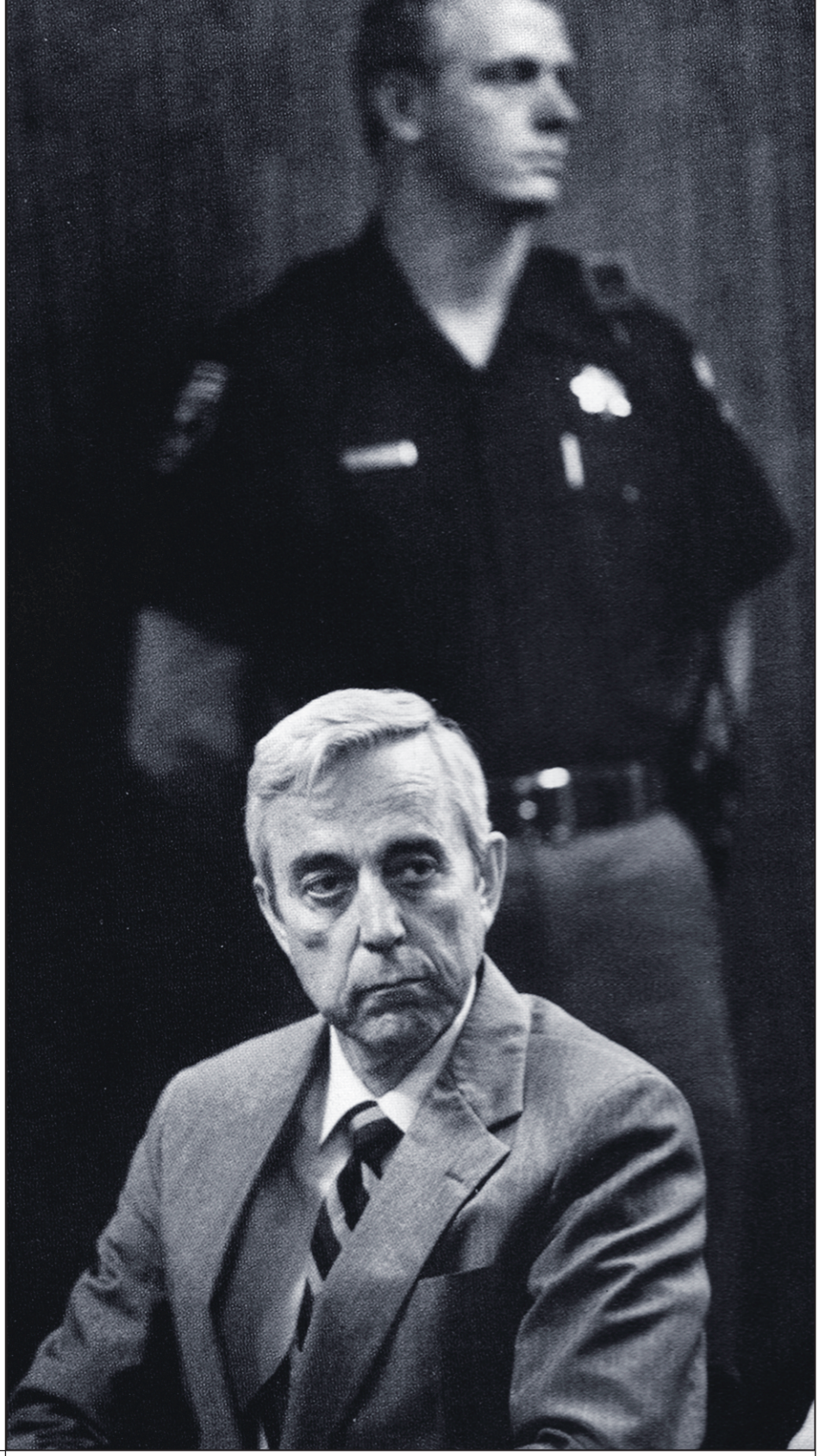

Psychiatr Markham Berry se přiznal k pohlavnímu zneužívání chlapců, kteří k němu byli posláni pro pomoc. Podle státního zástupce byl Berry zkušený pedofil, který děti zneužíval několik desetiletí.

KAPITOLA TŘI

Sexuální zneužívání pacientů

Psychiatři a psychologové zřídkakdy považují znásilnění *pacienta* za znásilnění. Místo toho hovoří o „sexuálním kontaktu“, „sexuálním vztahu“ nebo „překročení hranic“, když si některý z jejich členů vynutí na pacientovi sex, často za pomoci léků nebo elektrošoku.

Studie v řadě zemí odhalují, že 10 % až 25 % psychiatrů a psychologů připouští sexuální zneužívání svých pacientů.[32]

Kanadská studie prováděná mezi psychiatry v roce 1997 ukázala, že 10 % z nich, připustilo sexuální zneužívání pacientů; 80 % tak činilo opakovaně. Řada z nich předtím podstoupila osobní poradenství nebo psychoterapii v neúspěšné snaze se rehabilitovat.

V jedné britské studii z roku 1999 týkající se sexuálních kontaktů mezi terapeutem a pacientem u psychologů uvedlo 25 % dotazovaných, že léčili pacienta, který se sexuálně zapletl s jiným terapeutem.[33]

Německo uvedlo, že 50 % registrovaných psychologů a psychoterapeutů jsou jako praktikové nepřijatelní, protože mají *více* problémů než jejich pacienti. Třetina pacientů, kteří je navštěvovali, tvrdí, že jimi byli mentálně nebo sexuálně zneužiti.[34]

I když je justiční systém schopen psychiatrické znásilnění potrestat, orgány udělující oprávnění k provozování praxe s ním zacházejí pouze jako s „profesním prohřeškem“.

Tyto orgány rozhodují o tom, jaké disciplinární opatření by se mělo použít. Kdyby, podle této logiky, instalatér znásilnil svoji zákaznici, o jeho osudu by měla rozhodnout asociace instalatérů. To se samozřejmě nestane a stejně tak ani takové profesní organizaci nebude dovoleno fungovat jako zákon. Zejména když se ukázalo, že se jí nedá věřit.

I když je justiční systém schopen psychiatrické znásilnění potrestat, orgány udělující oprávnění k provozování praxe ve většině případů se znásilněním spáchaným psychiatrem nebo psychologem zacházejí jako s „profesním prohřeškem“. Takzvaný etický systém, který psychiatři používají, je všeobecně kritizován jako mírný a neadekvátní.

Takzvaný etický systém používaný psychiatry je všeobecně kritizován jako mírný a neadekvátní. Světová psychiatrická asociace (World Psychiatric Association – WPA) v roce 1996 tvrdila, že „etické chování se zakládá na psychiatrově vlastním smyslu pro zodpovědnost vůči pacientovi a jeho úsudku v určení toho, co je správné a odpovídající jednání. Vnější standardy a vlivy, jako jsou profesní kodexy chování, studium etiky nebo pravidla či zákony samy o sobě *nebudou garantovat etickou praxi medicíny.*“

Podívejme se na případ australského psychiatra Paula Stenberga, který vzal svou pacientku do lázně umístěné v tělocvičně, třel jí prsy a vagínu a říkal, že je to „terapie“. S další pacientkou měl pohlavní styk a navrhl jí, aby zkusila heroin. V roce 2000 se Stenberg dobrovolně vzdal své licence a slíbil lékařské radě, že už nikde na

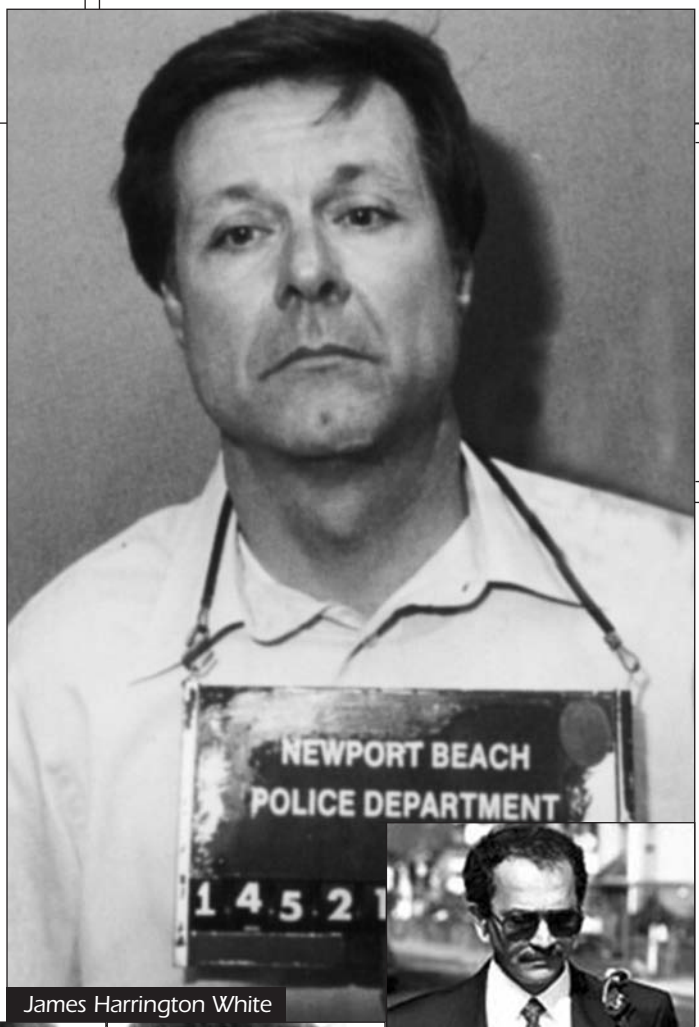

James Harrington White

Kolathur Unni

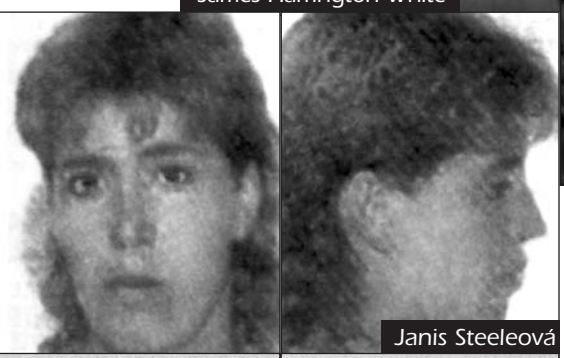
Janis Steeleová

Robert Ferguson

Psychoterapeuti stále častěji čelí obvinění ze sexuálního zneužívání lidí, kteří k nim přišli pro pomoc. Psychoterapeuti Robert Ferguson (vlevo dole) a Janis Steeleová (vlevo) byli jako první stíháni podle koloradského zákona, který specificky klasifikuje tento druh sexuálního zneužívání jako trestný čin. Stíhání Steeleové a kalifornského psychiatra Jamese Harringtona Whitea (nahoře), notorického pedofila, probíhalo za asistence Občanské komise za lidská práva.

31. října 2002 byl odsouzen k 10 letům vězení francouzský psychoterapeut Jean-Pierre Tremel za znásilnění a pohlavní zneužívání dvou pacientek. 52letý Tremel tvrdil, že jeho „léčba" byla založena na „orientální tradici", při níž „staří muži zasvěcovali dívky do sexuálních praktik".

světě nikdy nebude praktikovat. Rada věřila, že tato jeho iniciativa poskytla „veřejnosti větší ochranu". Do dvou let však Stenberg opět sexuálně zneužíval pacientky, které dokonce ani léčit neměl.

Když se však sexuální zneužívání spáchané psychiatrem nebo psychologem posuzuje v rámci systému trestního soudnictví, je *skutečně* stíháno a spravedlnosti je učiněno za dost:

- V květnu 2004 byl na 3 roky uvězněn britský psychiatr Michael Haslam ve věci obscénního útoku na tři pacientky v 80. letech, kdy byl zaměstnáván ve státních zdravotnických službách.[35]
- 31. října 2002 byl odsouzen k 10 letům vězení psychoterapeut Jean-Pierre Tremel za znásilnění a pohlavní zneužívání dvou mladých pacientek, které soud shledal extrémně zranitelnými. 52letý Tremel tvrdil, že jeho „léčba" byla založena na „orientální tradici", při níž „staří muži zasvěcovali dívky do sexuálních praktik".[36]
- 4. července 2002 byl na 18 měsíců uvězněn londýnský psychiatr Kolathur Unni za sexuální zneužití pacientky během hypnoterapeutického sezení. Unni měl záznamy o sexuálním zneužívání pacientů a byl vyřazen z lékařského registru na Novém Zélandu kvůli podobným incidentům.
- V únoru 2004 prohrál kanadský psychiatr John Orpin odvolací soud proti rozsudku z roku 1998, kdy byl odsouzen k šesti letům vězení za

fyzické a sexuální zneužívání pacientek během bizarních hypnotických sezení. Zatímco byly ženy zdrogovány, znásilňoval je a prováděl na nich análny styk. Některé z nich byly přivazovány ke zdi a bity páskem. Dr. Orpin jim říkal, že jeho penis je „uzdravující nástroj“ a že anální znásilnění představuje „absolutní lásku“. Přiznal se k napadení a sexuálnímu napadení dvou žen. Byl odsouzen k jednomu roku podmíněně.

11. února 1998 byl odsouzen ke 133 letům vězení psychiatr William Cone za sexuální a deviantní zneužívání dvou pacientek. Cone ženám řekl, že je přestali kojit příliš brzy a je potřeba je „znovuvychovat“, což vyžadovalo, aby s ním měly sex. Aby je přesvědčil, podal jim velké množství psychotropních léků, na kterých se staly závislými. Cone se bránil tím, že o sobě tvrdil, že trpí „alkoholizmem a závislostí na sexu“ – nějakou „formou morální vyšinutosti způsobenou mojí posedlou přetížeností prací, mocí a perfekcionizmem...“.

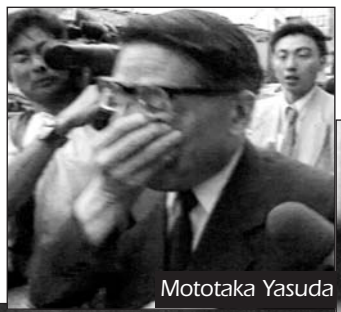
Mototaka Yasuda

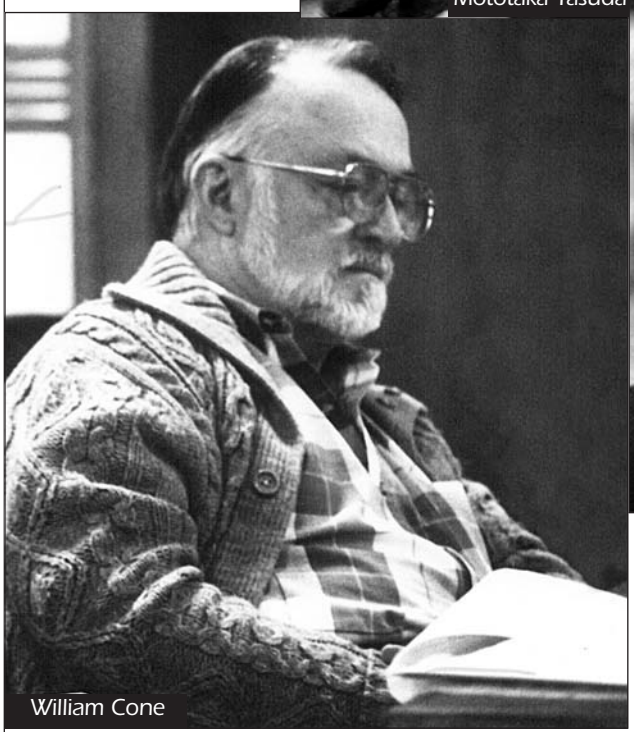
William Cone

> V současnosti existuje ohledně rostoucího počtu sexuálních trestných činů páchaných psychiatry a psychology více než 25 nařízení v Austrálii, Německu, Izraeli, Švédsku a USA.

Státní zástupce David Cosgrove řekl soudu: „[Cone] je predátor... Tito lidé k němu přišli, aby se léčili, a on je poškodil. Ještě jsem nezažil, aby obžalovaný způsobil tolik bolesti a tolik škody takovému množství lidí. Je tu poselství, které je potřeba předeslat tomuto obžalovanému a každému jemu podobnému.“

Dnes existuje ohledně rostoucího počtu sexuálních trestných činů páchaných psychiatry a psychology více než 25 ustanovení v Austrálii, Německu, Izraeli, Švédsku, USA a dalších zemích. Řada těchto zákonů stanoví, že pacientův „souhlas“ není obhajobou. Usvědčení psychiatři mohou čelit až 10 letům vězení za každý incident.

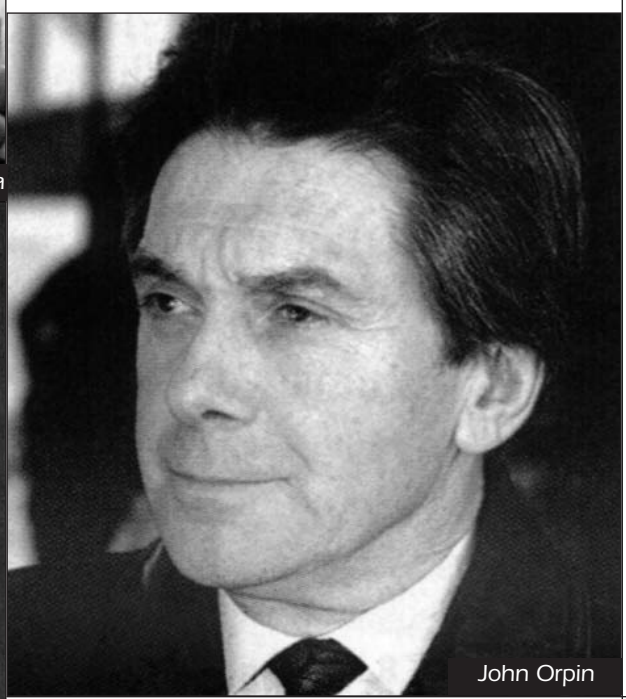
John Orpin

Bývalý kanadský psychiatr John Orpin byl odsouzen za sexuální zneužívání pacientek při bizarních hypnoterapeutických sezeních. Vlevo nahoře: Řetězec léčeben v Japonsku byl uzavřen po odhalení a mediálním zveřejnění porušování lidských práv. Hlavní psychiatr Mototaka Yasuda utíká před médii při cestě k soudu. Vlevo: William Cone, psychiatr z Missouri, byl odsouzen ke 133 letům vězení za pohlavní a deviantní pohlavní zneužívání dvou pacientek.

ZRAZENÁ NEVINNOST

Znásilňování a zneužívání dětí

Mezi nejvíce opovrženíhodné zločiny páchané psychiatry a psychology patří pohlavní zneužívání dětí, které do jejich péče často svěřuje soud, Úřad péče o rodinu a dítě a další státní instituce.

Podle zprávy z roku 2001 oznámila americká studie zaměřená na sex terapeuta s klientem, že každý dvacátý klient sexuálně zneužitý svým terapeutem byl nezletilý. Ženským obětem byly 3 roky až 17 let a mužským 7 až 16 let.[37] Průměrný věk byl 7 let u dívek a 12 let u chlapců.

▮ 24. července 2002 byl odsouzen k 6 letům vězení dánský psycholog Bjarne Skovsager za početná a závažná pohlavní zneužívání – včetně análního pohlavního styku a nemravného odhalování – třech chlapců ve věku 7 až 11 let. Skovsagerovi bylo nařízeno každému z chlapců zaplatit odškodné. Soudce, který jej odsoudil, prohlásil: „Měl jste důvěrný vztah s rodinou, kterou jste systematicky a závažně zneužíval.“[38]

▮ V roce 1997 odmítla oaklandská oblastní soudkyně Alice Gilbertová žádost psychologa Juliana Gordona o propuštění na kauci a nařídila, aby do doby projednání jeho odvolání proti rozsudku o pohlavním zneužívání a znásilnění nezletilého chlapce zůstal ve vazbě. Gordon, který byl oblastním opatrovnickým soudem povolán k práci s problematickými nezletilými, byl odsouzen k 15 letům vězení. Soudkyně Gilbertová uvedla: „Neexistuje žádná civilizace, pokud nechráníme naše děti.“

▮ Psychiatr Paul Bridges byl v srpnu 2000 usvědčen ze zneužití dvou mladíků ve věku 15 a 16 let, šlo o zranitelné chlapce na útěku. V roce 1996 navštívil 15letý z nich Bridgese v jeho domově, Bridges jej fotografoval nahého a obscénně jej napadl. O tři roky později odpověděl na Bridgesův inzerát hledající „mužské modely“ 16letý a byl také pohlavně zneužit. Policie odhalila, že Bridges provozuje celonárodní pedofilní skupinu. Jeho 15měsíční rozsudek byl však odložen a jediným trestem, kterého se mu dostalo, bylo zneplatnění jeho licence.

▮ Ten samý rok byl odsouzen Robert Bruce Craft, psychiatr z Georgie, který se staral o zneužité a emocionálně narušené děti na státním Úřadě péče o rodinu a dítě, k 20 letům vězení za zločin pohlavního vykořisťování dítěte a zneužívání dětí. Státní zástupkyně nazvala Craftovy zločiny „svévolnými činy, které uloupily dětskou nevinnost“. „Dvacet let není dost,“ řekla soudci. „Kdyby si to odseděl celé, nebude to dost. Jestli

> „Měl jste důvěrný vztah s rodinou, kterou jste systematicky a závažně zneužíval...“
>
> – prohlásil soudce, který odsoudil Bjarne Skovsagera.

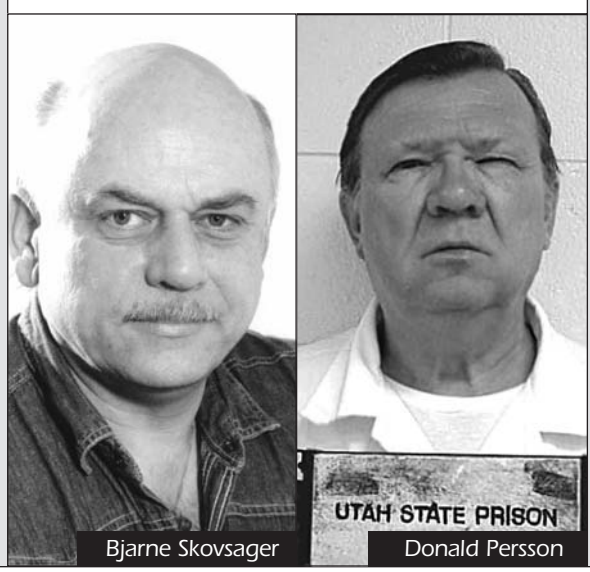

Bjarne Skovsager | Donald Persson

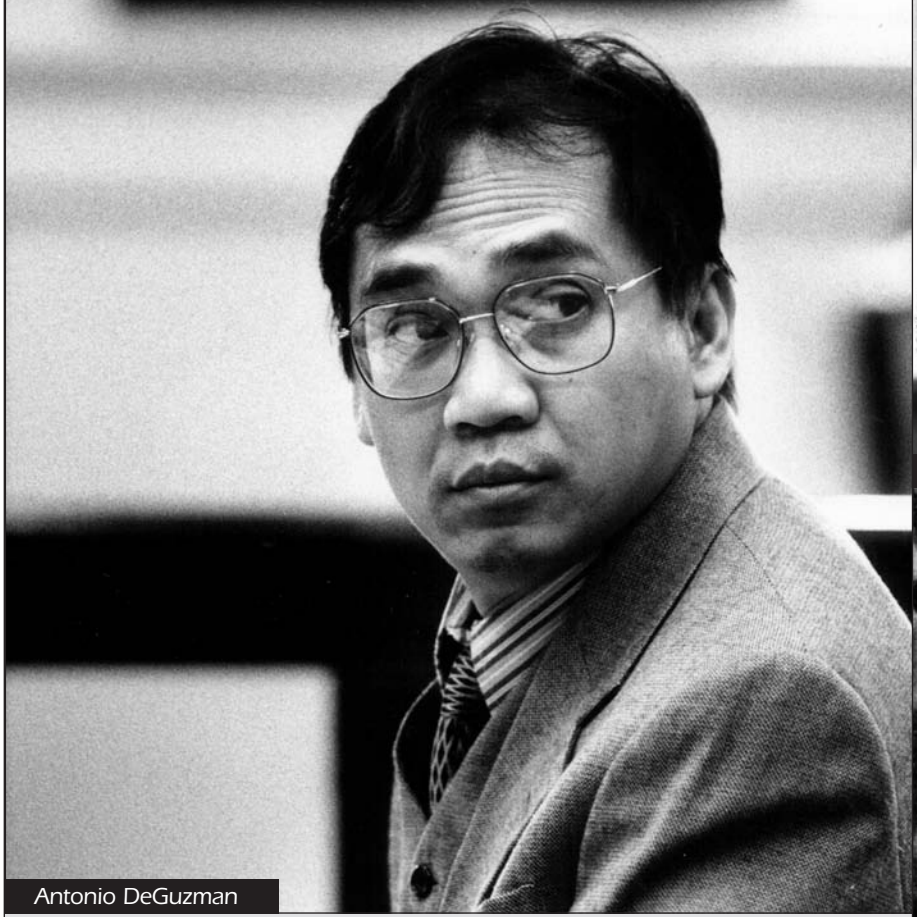

Antonio DeGuzman

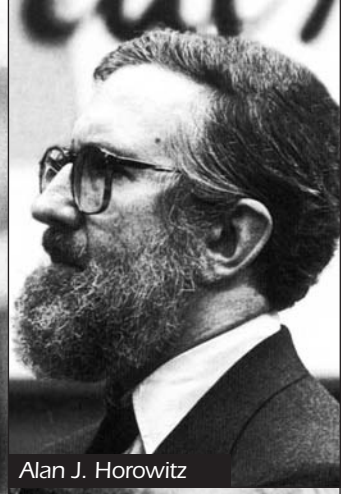

Alan J. Horowitz

Bert Potter

Massachusettský psychiatr DeGuzman byl v roce 1998 odsouzen ke 3 až 4 letům vězení s následnou 15letou zkušební lhůtou za osahávání tří mladistvých pacientů.

se dožije 107 let jako moje babička, pak doufám, že je stráví za mřížemi."

Antonio DeGuzman, dorostový psychiatr z Massachusetts, byl odsouzen ke 3 až 4 letům vězení s následnou 15letou zkušební lhůtou za osahávání tří mladistvých pacientů. Státní zástupce uvedl: „Pohlavní zneužívání mladých lidí je samo o sobě dost špatné, avšak když je pachatelem lékař v bílém plášti..., není velmi obtížné pochopit, že jde o ďábla v převleku."

Donald Persson, psycholog z Utahu, sám sebe popsal jako „morálního" člověka, když byl odsouzen k 10 letům vězení za znásilnění 12leté dívky. Důkazy získané v této trestní kauze naznačovaly, že mohl od roku 1972 pohlavně zneužít až 16 mladých dívek – některé mladší pěti let.[39]

V roce 1992 byl Alan J. Horowitz, newyorský psychiatr, odsouzen k 10 až 20 letům vězení za znásilnění tří chlapců ve věku 7 až 9 let a za pohlavní zneužití 14leté dívky. Horowitz se hájil tím, že je „normální pedofil". Policejní vyšetřování zjistilo stopu pohlavního zneužívání pacientů, která se táhla zpátky až do 60. let, kdy Horowitz pracoval pro místní organizaci poskytující pomoc městským dětem postiženým chudobou.

Na Novém Zélandu probíhalo vyšetřování psychoterapeutického společenství založeného psychiatrem Billem Rowntreem a psychiatrickým ošetřovatelem Bertem Potterem kvůli pohlavnímu zneužívání dětí, které bylo součástí jejich „terapeutického" plánu. Osm psychoterapeutů a členů spolku bylo usvědčeno na začátku 90. let. I když Potter strávil víc než 7 let ve vězení za sexuální provinění na dětech, mimo jiné také za pohlavní zneužívání vlastních dětí, údajně stále věří, že „sexuální aktivita iniciovaná dítětem a udržovaná na jeho úrovni není škodlivá". Do toho spadá i nucení 3leté holčičky k orálnímu sexu s muži a podávání drogy extáze 11leté dívce. Jedné nezletilé byl přidělen „úkol" mít s Potterem po vyučování sex, protože jí řekl, že měla emocionální blok.[40]

DŮLEŽITÁ FAKTA

1 Jedním z nejúspěšnějších prostředků psychiatrie k podvádění těch, kteří platí za psychiatrickou léčbu, je použití *Diagnostického a statistického manuálu duševních poruch (DSM-IV)*.

2 Nevědeckost a nelegitimnost *DSM* svádí k podvodu.

3 *DSM* je terapeutovo heslo pro získání úhrad ze zdravotního pojištění a poskytuje klíč k penězům od soukromých a vládních pojišťoven.

4 Samotný *DSM* uvádí, že jej nelze použít k forenzním účelům (pro soudní řízení) a že není schopen stanovit „existenci ‚duševní poruchy', ‚duševní invalidity', ‚duševní choroby' nebo ‚duševní vady' pro účely práva" ve vztahu ke způsobilosti a trestní odpovědnosti. U soudů se však používá právě pro takové účely.

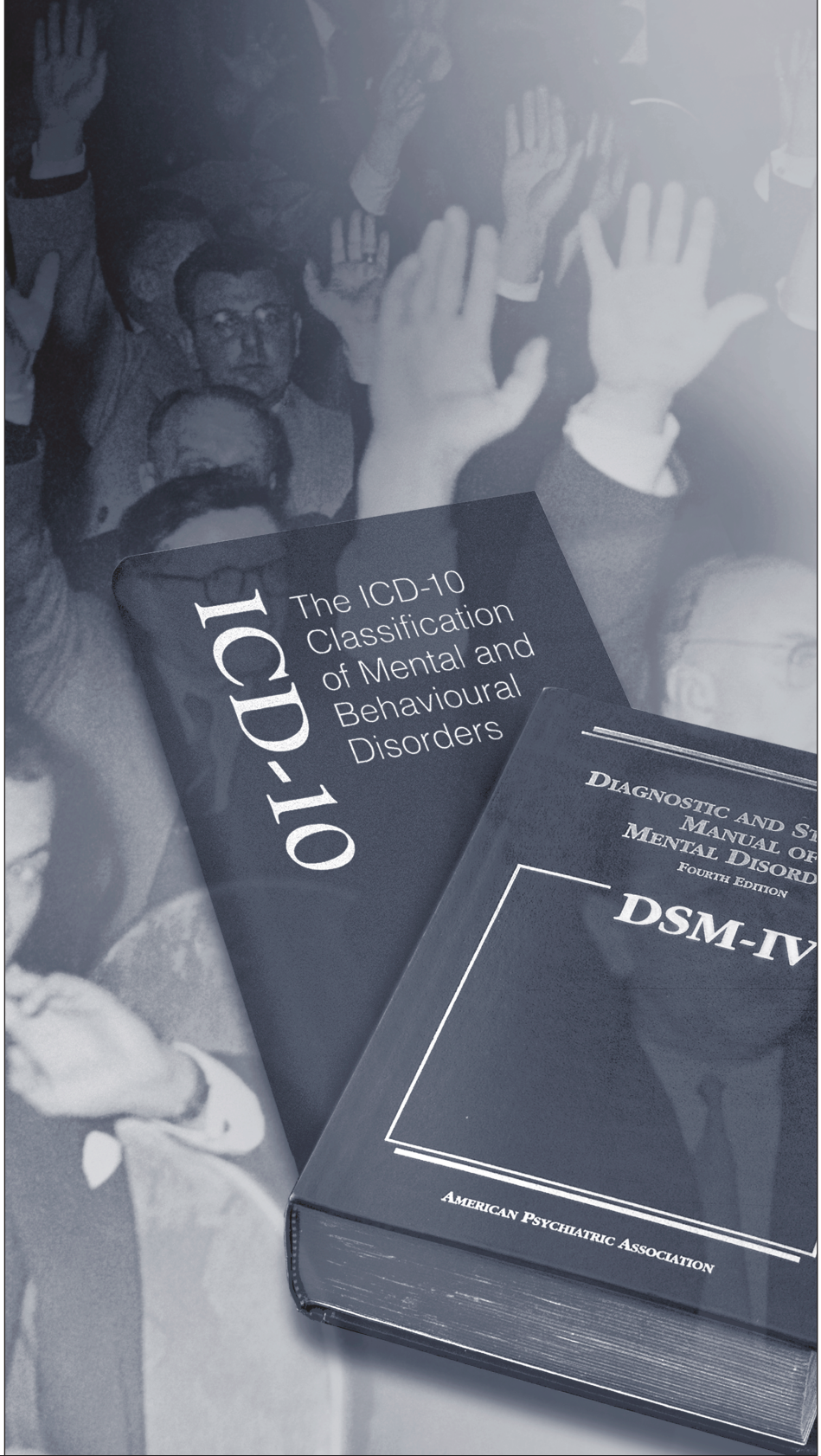

Na rozdíl od lékařské praxe v psychiatrické profesi neexistují žádné testy, které by potvrdily platnost jakékoli duševní poruchy nebo „nemoci". Existence řady poruch je doslova odhlasována bez vědeckého opodstatnění nebo důkazu.

KAPITOLA ČTYŘI

Vynalézání „nemocí“, vytváření podvodu

V pojetí trestního zákoníku podvod představuje záměrné uvedení někoho v omyl, využití něčího omylu nebo zamlčení podstatné skutečnosti, které vedou ke vzniku škody na cizím majetku. Obecně řečeno se podvod chápe jako nečestné jednání, klamání nebo šizení.

Jedním z nejúspěšnějších prostředků psychiatrie k podvádění těch, kteří platí za psychiatrickou léčbu, je použití *Diagnostického a statistického manuálu duševních poruch (DSM)* a jeho protějšku, kapitoly duševních poruch *Mezinárodní klasifikace nemocí (MKN-10)*.

> „...jedním z největších účinků *DSM* je jeho napojení na krytí ze zdravotního pojištění: *DSM* je psychoterapeutovo heslo pro získání úhrad z pojištění... Je to klíč k milionům dolarů za psychoterapii, hospitalizaci a léky.“
>
> – profesor Herb Kutchins a profesor Stuart A. Kirk, autoři knihy *Dělají z nás blázny*, 1997

Profesor Herb Kutchins a profesor Stuart A. Kirk, autoři knihy *Dělají z nás blázny (Making us Crazy)* říkají: „...Jedním z největších účinků *DSM* je jeho napojení na krytí ze zdravotního pojištění: *DSM* je psychoterapeutovo heslo pro získání úhrad z pojištění. To, jestli máte depresi nebo jste jen smutní, maniodepresivní nebo prostě náladoví, úzkostliví nebo jen napjatí, není jen věcí sémantiky, je to klíč k milionům dolarů za psychoterapii, hospitalizaci a léky. Toto životně důležité spojení existuje, protože všichni profesionálové v oblasti duševního zdraví musí na účtech pro pojišťovny uvést psychiatrické diagnostické označení doprovázené správným kódovým číslem.“

„*DSM* poskytuje klíč k penězům od soukromých pojišťoven, ale také od významných programů vládního pojištění jako je Medicaid, invalidní důchodové pojištění (Social Security Disability Income) a Medicare.“[41]

Nevědeckost a nelegitimnost *DSM* svádí k podvodu.

Dr. Robert F. Stuckey, bývalý lékařský ředitel psychiatrické léčebny patřící společnosti Národní zdravotnické podniky (National Medical Enterprises) přiznal, že pracovníci léčebny „byli absolutní géniové v diagnostikování pojištění“. Když léčebnu kontaktoval potenciální pacient, provedl se důkladný průzkum jeho pojištění. Jakmile byl přijat, jeho pojistka se pravidelně kontrolovala, aby se zjistilo, „jak by léčebna mohla legálně získat každý možný dolar, který byl podle jeho smlouvy v daný den ještě k dispozici“, řekl Stuckey.

„Pacient obvykle dostal diagnózu, která patřila do kategorie s nejvyššími dostupnými úhradami... Základní funkcí léčebny, funkcí tak důležitou, že všechny ostatní učinila nepodstatnými, bylo vytáhnout z pacientů každý dostupný halíř.“[42]

Joe Sharkey, autor knihy *Bedlam*, popisující

Prodej psychiatrické „nemoci“

Od prvního Diagnostického a statistického manuálu dševních chorob (DSM), *který obsahoval 112 duševních poruch, až k poslednímu vydání, které dnes obsahuje takových poruch 374, jsou kritéria používaná pro psychiatrickou diagnózu parodií na vědě se zakládajících nemocí. Psychiatři je používají k okrádání nemocnic, vlády a pojišťoven, což kazí jméno medicíny. Do seznamu, za který lze vystavovat účty, patří:*

s kofeinem spojená porucha DSM str. 212

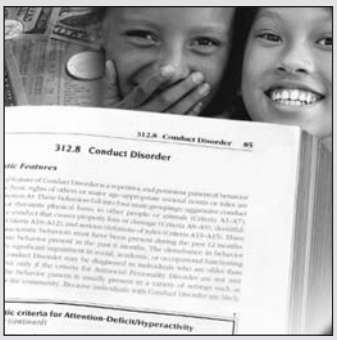

porucha chování DSM str. 85

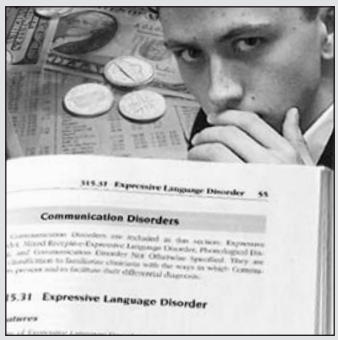

porucha expresivního vyjadřování – DSM str. 55

matematická porucha DSM str. 50

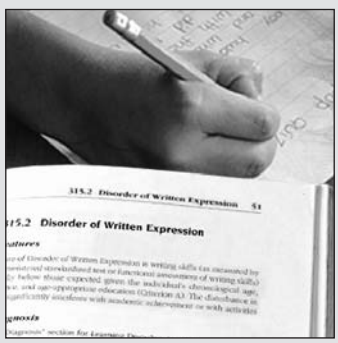

porucha písemného projevu DSM str. 51

psychiatrické podvody, říká, že v 80. letech psychiatři vytvořili diagnózy, aby splnili požadavky pojišťoven pro hospitalizaci mladistvých. „Rozsah těchto nových diagnóz bere dech. Podívejte se na široký rozsah chování dětí a nezletilých a školních obtíží, kterým bylo v psychiatrické klinické bibli, *Diagnostickém a statistickém manuálu (DSM-III-R)*, přiřazeno oficiální kódové číslo (spojené s úhradou z pojištění) a které byly klasifikovány jako poruchy.“[43]

Následující dětské poruchy jsou součástí *DSM/MKN:*

- porucha řečové artikulace (Speech Articulation Disorder)
- porucha výslovnosti (Spelling Disorder)
- porucha písemného projevu (Written Expression Disorder)
- matematická porucha (Mathematics Disorder)
- koktání (Stuttering)
- blíže neurčená komunikační porucha (Communication Disorder Not Otherwise Specified)
- syndrom snížené pozornosti (Attention Deficit Disorder - ADD)
- syndrom hyperactivity a snížené pozornosti (Attention Deficit Hyperactivity Disorder - ADHD)
- opozičně vzdorovitá porucha (Oppositional Defiant Disorder)
- porucha chování (Conduct Disorder)
- fonologická porucha (Phonological Disorder)
- rivalitní sourozenecká porucha (Sibling Rivalry Disorder)
- porucha nesouhlasu s léčbou (Noncompliance with Treatment Disorder)

všezahrnující: problém životní fáze (Phase of Life Problem).

DSM a *MKN*, které psychiatři během čtyř desetiletí pečlivě vybrousili a zavedli na trh, se dnes používá rozsáhle jako hlavní diagnostický nástroj nejen pro individuální léčbu, ale také ve sporech o přidělení dítěte do péče, u případů založených na údajné psychiatrické nezpůsobilosti, v rámci dalších soudních svědectví, ve vzdělávání atd. Ve skutečnosti kdykoli je žádáno či poskytováno psychiatrické posouzení, přicházejí ke slovu *DSM/MKN* a stále

„Našemu právnímu systému bylo řečeno, že klinická psychologie je *vědeckou* disciplínou, že její teorie a metodologie vycházejí z vyzrálé vědy, a náš právní systém tomu věřil a věří. Když se díváme na žalostný stav ‚vědy' klinické psychologie, je to opravdu neuvěřitelné."

– PhDr. Margaret Hagenová, psycholožka přednášející na Bostonské univerzitě

častěji se využívají jako definitivní vyjádření o příčetnosti, nepříčetnosti a takzvané duševní nemoci.

Mezi poruchy, za které se podvodně účtuje u dospělých, patří:

- náměsíčná porucha (Sleepwalking Disorder)
- nikotinová abstinence (Nicotine Withdrawal)
- kofeinová intoxikace/abstinence (Caffeine Intoxication/Withdrawal)
- děsivá porucha spánku [do níž patří, když se člověk budí zpocený kvůli nočním můrám] (Sleep Terror Disorder)
- porucha z nočních můr (Nightmare Disorder)

Doktor z New Yorku Ron Leifer varuje, že psychiatři budou nacházet duševní nemoc ve všem a že toto nemá nic společného s vědou. Diagnostické metody *DSM* označil za „arogantní podvod" a říká: „Snažit se nějakým způsobem předstírat, že jde o vědecké prohlášení, je... ničivé pro civilizaci."[44]

Podle PhDr. Margaret Hagenové, psycholožky přednášející na Bostonské univerzitě: „Našemu právnímu systému bylo řečeno, že klinická psychologie je *vědeckou* disciplínou, že její teorie a metodologie vycházejí z vyzrálé vědy, a náš právní systém tomu věřil a věří. Když se díváme na žalostný stav ‚vědy' klinické psychologie, je to opravdu neuvěřitelné."

Podle samotného *DSM*, „když se kategorie z *DSM-IV*, kritéria a popisy duševních poruch používají pro forenzní účely, existuje závažné riziko, že diagnostická informace bude zneužita a nepochopena". A že „nepostačuje ke stanovení existence ‚duševní poruchy', ‚duševní invalidity', ‚duševní choroby' nebo ‚duševní vady' pro účely práva" ve vztahu ke způsobilosti a trestní odpovědnosti.

Vymyšlené „duševní diagnózy" zprostily provinilce jejich viny skrze obhajobu postavenou na nepříčetnosti. Psychiatrická „účtovací bible" také obsahuje následující „poruchy", které slouží jako omluva pro tyto zločiny:

- *pedofilie*, „zvyklostní a nutkavá porucha" pro ospravedlnění zneužívání dětí
- *„problém" fyzického zneužívání dítěte*
- *„problém" pohlavního zneužívání dítěte*
- *pyromanická porucha* pro žhářství
- *patologické zapalování* také pro žhářství
- *patologické kradení* pro krádež

Dr. Thomas Dorman, internista a člen Britské a Kanadské královské lékařské univerzity uvádí: „Stručně řečeno celý postup vytváření psychiatrických kategorií ‚nemoci', jejich formulace na základě konsensu a následné přisuzování diagnostických kódů, které potom slouží jako prostředek vyúčtování práce lékaře, není ničím jiným než zvětšováním podvodu, který psychiatrii poskytuje pseudovědeckou auru. Pachatelé se samozřejmě přiživují na úkor veřejnosti."[45]

DŮLEŽITÁ FAKTA

1 Lidé s duševními potížemi a lidé, kteří žijí v psychiatrických zařízeních, jsou snadným cílem využívání: podvodu, napadení a sexuálního nebo finančního zneužívání.

2 Psychiatři, psychologové, psychoterapeuti a jejich léčebny musí být učiněni plně zodpovědnými a postižitelnými za financování, praktiky a léčbu a také za výsledky.

3 Každý psychiatr nebo psycholog, který čelí vyšetřování ze strany orgánů udělujících oprávnění k provozování praxe z důvodu sexuálního zneužití klienta, by měl být vždy podezříván z podvodného účtování zdravotním pojišťovnám.

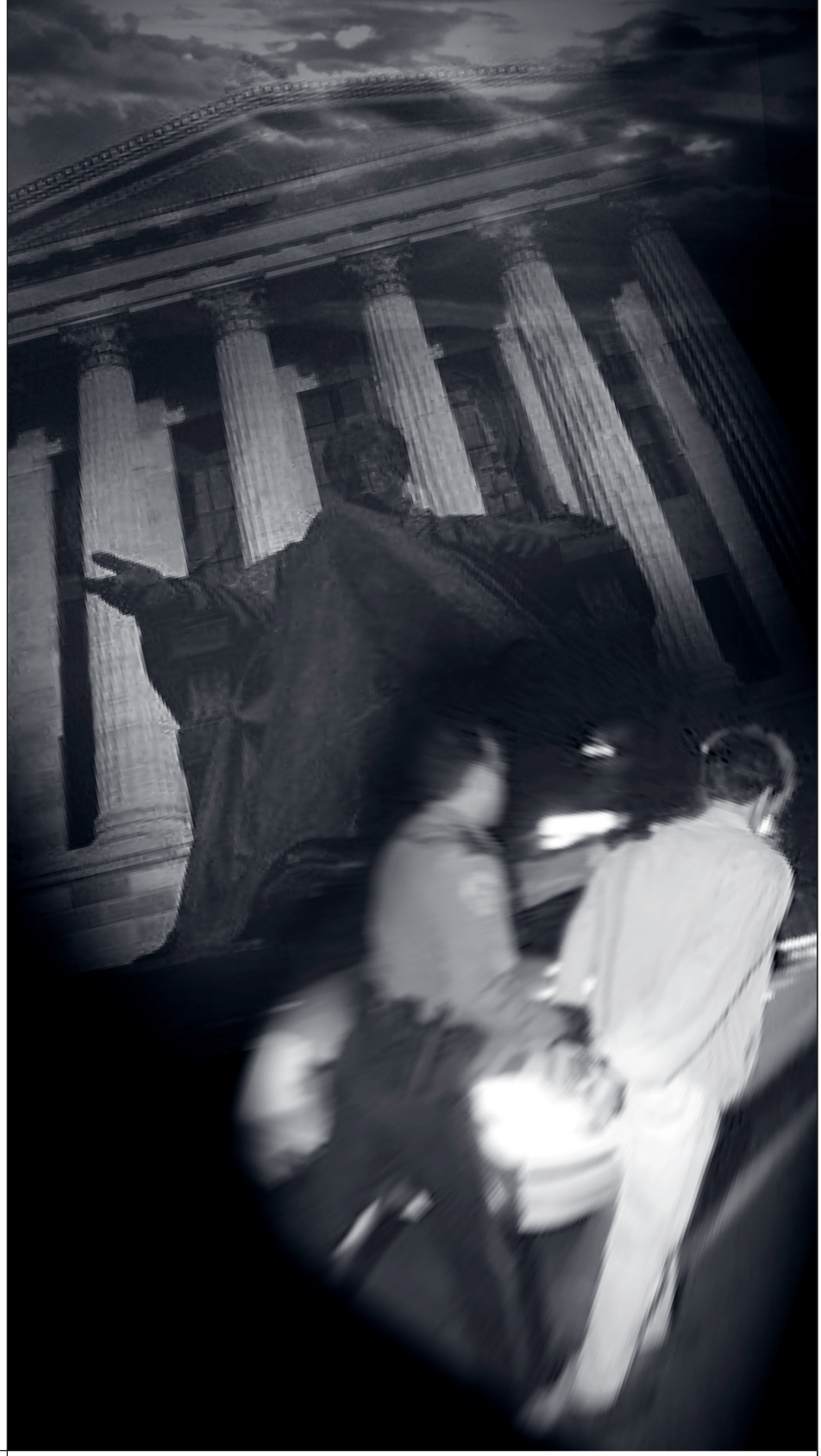

Udržování pořádku v systému duševního zdraví bude vždy na úřadech stojících mimo něj. Psychiatři a psychologové nezmění své praktiky o nic víc, než tak učinili po desetiletí odhalování obrovských podvodů v soukromých ziskuchtivých léčebnách v 90. letech.

KAPITOLA PĚT

Co by se mělo udělat?

Vzdělávací příručka pro podvody na zdravotním pojištění Medicare doporučuje vyšetřovat služby v oblasti duševního zdraví na podvod a zneužívání. Mezi důvody patří: pacienti důvěřují svému terapeutovi či poradci, lidé s duševní nemocí se dají snadno využívat, u lidí žijících v psychiatrických zařízeních existuje riziko, že budou využíváni poskytovateli zdravotní péče.

Podle vrchního státního zástupce státu Arkansas je „fyzické zneužití nebo zanedbávání jakéhokoli konání nebo selhání konat, které způsobuje bezdůvodné utrpení, nouzi, zranění nebo poškození pacientovi..., cokoli od udeření nebo sexuálního zneužívání pacienta až po neposkytování potřebné a odpovídající stravy, tělesné nebo lékařské péče.

> „...Jak každý, kdo sleduje televizi a čte noviny, ví, psychiatrické léčebny, psychiatrická oddělení nemocnic a centra pro léčení drogově závislých se nadále snaží odchytit klienty s pojištěním."
>
> – Joe Sharkey, autor knihy *Bedlam*

Do finančního zneužívání patří zneužití pacientových finančních prostředků k úhradě za služby sanatoria již hrazených z pojištění Medicaid nebo používání pacientových peněz bez povolení pacienta, jeho opatrovníka, zmocněnce apod."

Do dalších sledovaných skutečností patří falšování délky „terapeutického sezení" (účtování za jednu hodinu, když pacient dostal jen 20 minut), účtování za individuální konzultaci nebo terapii, když se pacient účastnil „skupinové terapie", účtování za pacienty, kteří zřejmě nemohou mít z „terapie" prospěch (například pacienti v komatu), a účtování za služby externích smluvních partnerů (terapeutů), které pojištění daného zařízení nepokrývá. Mělo by se také monitorovat předepisování léků. Každý psychiatr nebo psycholog, který je vyšetřován svou profesní organizací kvůli sexuálnímu zneužití klienta, by měl být vždy podezříván z podvodných účtovacích praktik.

Udržování pořádku v systému duševního zdraví bude vždy na úřadech stojících mimo něj. Psychiatři a psychologové nezmění své praktiky o nic víc, než tak učinili po desetiletí odhalování obrovských podvodů v soukromých ziskuchtivých léčebnách v 90. letech. Joe Sharkey uvádí: „...Jak každý, kdo sleduje televizi a čte noviny, ví, psychiatrické léčebny, psychiatrická oddělení nemocnic a centra pro léčení drogově závislých se nadále snaží odchytit klienty s pojištěním."

Podle *Oborové lékařské hodnotící příručky vypracované kalifornským Úřadem péče o duševní zdraví* (1991) – na jejímž zavedení CCHR spolupracovala – „mají odborníci na duševní nemoci, pracující v rámci systému péče o duševní zdraví, profesní a zákonnou povinnost u pacientů rozpoznat přítomnost tělesného onemocnění... Tělesná onemocnění mohou zapříčinit duševní poruchu nebo mohou duševní poruchu zhoršit...".[46] Ve skutečnosti by až 40 % počtu příjmů do psychiatrických zařízení bylo zbytečných, kdyby pacienti byli nejprve odpovídajícím způsobem lékařsky vyšetřeni. To představuje obrovský potenciál pro úspory, vyjádřeno jak v penězích tak v utrpení lidí.

Psychiatři, psychologové, psychoterapeuti a jejich léčebny musí být učiněni plně zodpovědnými a postižitelnými za financování, praktiky a léčbu a také za výsledky či jejich absenci. A to včetně toho, že jejich trestné činy by měl řešit pouze soud, nikoli lékařské rady či komise.

DOPORUČENÍ

Doporučení

1. Zřídit útvary pro vyšetřování psychiatrických podvodů nebo zvýšit jejich počet s cílem navrácení zpronevěřených financí do systému duševního zdraví.

2. Provést klinické a finanční audity u všech státních i privátních psychiatrických zařízení, která dostávají vládní finanční podporu nebo platby ze zdravotního pojištění, pro zajištění odpovědnosti a možnosti postihu a shromáždění statistických údajů o přijetích, léčbě a úmrtích, bez porušení diskrétnosti ve vztahu k pacientům.

3. Státní a mezinárodní policejní a soudní databáze by měly vést seznamy všech odsouzených psychiatrů a pracovníků z oblasti duševního zdraví, zejména těch, kteří byli odsouzeni nebo disciplinárně potrestáni za podvod a sexuální zneužívání, aby se těm, kteří byli trestně odsouzeni nebo jim bylo zrušeno oprávnění k provozování praxe, zabránilo v získání zaměstnání kdekoli jinde v oblasti duševního zdraví.

4. Žádný odsouzený pracovník z oblasti duševního zdraví by neměl dostat zaměstnání ve státních službách, zejména v nápravných a vězeňských zařízeních nebo ve školství.

5. *DSM* nebo *MKN* (kapitola duševních poruch) by se měly přestat používat ve všech státních úřadech, na ministerstvech a v dalších orgánech, do toho patří minimálně školský systém, trestní systém a soudnictví.

6. Zřídit právo pacientů a jejich zdravotních pojišťoven na vrácení prostředků vydaných na duševní léčbu, která nedosáhla slíbených výsledků nebo zlepšení nebo vyústila v prokázané poškození pacienta, čímž by se zajistilo, že odpovědnost bude ležet na jednotlivém lékaři a psychiatrickém zařízení spíše než na vládě a úřadech.

7. Žádná z 374 poruch z *DSM/MKN* by neměla být schválena pro krytí ze zdravotního pojištění, protože k nim neexistuje žádný vědecký fyzický důkaz, který by potvrdil jejich pravdivost. Vládní úřady a ostatní orgány včetně orgánů spravedlnosti, vzdělávání a výchovy by se neměly spoléhat na *DSM* nebo *MKN* (kapitolu duševních poruch).

8. Financování a krytí z pojištění poskytovat pouze v případech ověřené funkční léčby, která prokazatelně a radikálně zlepšuje duševní problémy nebo dosahuje jejich vyléčení.

Mezinárodní občanská komise za lidská práva

Občanská komise za lidská práva (CCHR) byla založena v roce 1969 Scientologickou církví za účelem vyšetřování a odhalování porušování lidských práv psychiatrií a za účelem očištění oblasti duševního léčení. Dnes má více než 130 poboček v 31 zemích. Její výbor se skládá z poradců, kteří se nazývají zmocněnci, mezi něž patří lékaři, právníci, pedagogové, umělci, podnikatelé a obhájci občanských a lidských práv.

I když CCHR neposkytuje lékařské ani právní poradenství, úzce spolupracuje s lékaři a podporuje uplatňování medicíny. Klíčovou věcí, na kterou se zaměřuje, je psychiatrické podvodné používání subjektivních „diagnóz" postrádajících náležité vědecké nebo lékařské opodstatnění. Psychiatrie na základě těchto lživých diagnóz obhajuje a předepisuje život poškozující léčebné postupy, mezi nimi používání psychotropních léků, které zakrývají skryté potíže pacienta a brání mu v jeho uzdravení.

Její práce je v souladu s Všeobecnou deklarací lidských práv OSN, zejména následujícími ustanoveními, která psychiatři denně porušují:

Článek 3: „Každý má právo na život, svobodu a osobní bezpečnost."

Článek 5: „Nikdo nesmí být mučen nebo podrobován krutému, nelidskému nebo ponižujícímu zacházení nebo trestu."

Článek 7: „Všichni jsou si před zákonem rovni a mají právo na stejnou zákonnou ochranu bez jakéhokoli rozdílu."

Skrze lživé diagnózy psychiatrů, stigmatizující označení, zákony umožňující snadné omezení či zbavení osobní svobody, brutální odosobňující „léčbu" jsou poškozovány tisíce lidí a jsou jim odpírána jejich nezcizitelná lidská práva.

CCHR se zasloužila o stovky reforem tím, že vypovídala při legislativních jednáních a prováděla veřejná slyšení o psychiatrickém zneužívání, jakož i spoluprací s médii, s orgány činnými v trestním řízení a veřejnými činiteli po celém světě.

POSLÁNÍ CCHR

OBČANSKÁ KOMISE ZA LIDSKÁ PRÁVA

Občanská komise za lidská práva vyšetřuje a odhaluje psychiatrická porušování lidských práv. Bok po boku spolupracuje s podobně smýšlejícími skupinami a jednotlivci, kteří sdílí společný cíl: očištění oblasti duševního zdraví. A bude v tom pokračovat, dokud nebudou zastaveny všechny zneužívající a donucovací praktiky psychiatrie a všem lidem nebudou navrácena jejich lidská práva a důstojnost.

Mike Moncrief
senátor státu Texas, 1994

„Úsilí organizací jako je vaše jsou rozhodující při snaze o ochranu lidí před zneužíváním toho druhu, který jsme odhalili v Texasu i v jiných částech země."

Dennis Cowan
vyšetřovatel podvodů v oblasti zdravotní péče, USA, 2004

„Rád bych poblahopřál Občanské komisi za lidská práva k její vytrvalé práci na odhalování podvodných a škodlivých praktik v oblasti duševního zdraví. Pracovníci CCHR tvoří obětavou skupinu. Jejich expertízy, publikace a zprávy jsou nástrojem pro každého vyšetřovatele, který provádí vyšetřování podvodů v oblasti duševního zdraví či další zločinné činnosti v tomto systému. Práce a materiály CCHR také varují spotřebitele a veřejnost před rozsahem podvodů a zneužívání v oblasti duševního zdraví, jehož se sami mohou stát obětí."

Chris Brightmore
bývalý šéfdetektiv, Metropolitní policie Velká Británie, 2002

Jsem si naléhavě vědom zla, kterého jsou zlomyslní či dokonce jen pomýlení psychiatři schopni, jestliže jejich aktivity nejsou pod pečlivým dohledem. Toto je rozhodující role, kterou CCHR tak hrdinně vykonává. V květnu 2001 jsem měl to velké potěšení a čest, že jsem mohl v Los Angeles otevřít část výstavy CCHR s názvem ‚Podvod'. Po shlédnutí výstavy musím říci, že je to jedna z nejpůsobivějších, kterou jsem kdy viděl, a když se podívám na to, co CCHR dosáhla, začínám chápat, proč někteří psychiatři hledí na její rostoucí sílu s vážnými obavami."

Další informace u:

CCHR International (Mezinárodní občanská komise za lidská práva)
6616 Sunset Blvd.
Los Angeles, California 90028, USA
Telefon: (323) 467-4242 • (800) 869-2247 • Fax: (323) 467-3720
www.cchr.org • e-mail: humanrights@cchr.org

Nebo kontaktujte nejbližší pobočku CCHR.

Kanceláře CCHR

CCHR Česká republika
Občanská komise za
lidská práva
Václavské náměstí 17
110 00 Praha 1, Česká republika
Tel./Fax: 420-224-009-156
E-mail: lidskaprava@cchr.cz

CCHR Australia
Citizens Commission on
Human Rights Australia
P.O. Box 562
Broadway, New South Wales
2007 Australia
Phone: 612-9211-4787
Fax: 612-9211-5543
E-mail: cchr@iprimus.com.au

CCHR Austria
Citizens Commission on
Human Rights Austria
(Bürgerkommission für Menschenrechte Österreich)
Postfach 130
A-1072 Wien, Austria
Phone: 43-1-877-02-23
E-mail: info@cchr.at

CCHR Belgium
Citizens Commission on
Human Rights
Postbus 55
2800 Mechelen 2,
Belgium
Phone: 324-777-12494

CCHR Canada
Citizens Commission on
Human Rights Toronto
27 Carlton St., Suite 304
Toronto, Ontario
M5B 1L2 Canada
Phone: 1-416-971-8555
E-mail:
officemanager@on.aibn.com

CCHR Denmark
Citizens Commission on
Human Rights Denmark
(Medborgernes Menneskerettighedskommission—MMK)
Faksingevej 9A
2700 Brønsøj, Denmark
Phone: 45 39 62 9039
E-mail: m.m.k.@inet.uni2.dk

CCHR Finland
Citizens Commission on
Human Rights Finland
Post Box 145
00511 Helsinki, Finland

CCHR France
Citizens Commission on
Human Rights France
(Commission des Citoyens pour les Droits de l'Homme—CCDH)
BP 76
75561 Paris Cedex 12 , France
Phone: 33 1 40 01 0970
Fax: 33 1 40 01 0520
E-mail: ccdh@wanadoo.fr

CCHR Germany
Citizens Commission on
Human Rights Germany—
National Office
(Kommission für Verstöße der Psychiatrie gegen Menschenrechte e.V.—KVPM)
Amalienstraße 49a
80799 München, Germany
Phone: 49 89 273 0354
Fax: 49 89 28 98 6704
E-mail: kvpm@gmx.de

CCHR Greece
Citizens Commission on
Human Rights
65, Panepistimiou Str.
105 64 Athens, Greece

CCHR Holland
Citizens Commission on
Human Rights Holland
Postbus 36000
1020 MA, Amsterdam
Holland
Phone/Fax: 3120-4942510
E-mail: info@ncrm.nl

CCHR Hungary
Citizens Commission on
Human Rights Hungary
Pf. 182
1461 Budapest, Hungary
Phone: 36 1 342 6355
Fax: 36 1 344 4724
E-mail: cchrhun@ahol.org

CCHR Israel
Citizens Commission
on Human Rights Israel
P.O. Box 37020
61369 Tel Aviv, Israel
Phone: 972 3 5660699
Fax: 972 3 5663750
E-mail: cchr_isr@netvision.net.il

CCHR Italy
Citizens Commission
on Human Rights Italy
(Comitato dei Cittadini per i Diritti Umani—CCDU)
Viale Monza 1
20125 Milano, Italy
E-mail: ccdu_italia@hotmail.com

CCHR Japan
Citizens Commission on
Human Rights Japan
2-11-7-7F Kitaotsuka
Toshima-ku Tokyo
170-0004, Japan
Phone/Fax: 81 3 3576 1741

CCHR Lausanne, Switzerland
Citizens Commission
on Human Rights Lausanne
(Commission des Citoyens pour les droits de l'Homme—CCDH)
Case postale 5773
1002 Lausanne, Switzerland
Phone: 41 21 646 6226
E-mail: cchrlau@dplanet.ch

CCHR Mexico
Citizens Commission
on Human Rights Mexico
(Comisión de Ciudadanos por los Derechos Humanos—CCDH)
Tuxpan 68, Colonia Roma
CP 06700, México DF
E-mail:
protegelasaludmental@yahoo.com

CCHR Monterrey, Mexico
Citizens Commission on
Human Rights Monterrey,
Mexico
(Comisión de Ciudadanos por los Derechos Humanos—CCDH)
Avda. Madero 1955 Poniente
Esq. Venustiano Carranza
Edif. Santos, Oficina 735
Monterrey, NL México
Phone: 51 81 83480329
Fax: 51 81 86758689
E-mail: ccdh@axtel.net

CCHR Nepal
P.O. Box 1679
Baneshwor Kathmandu, Nepal
E-mail: nepalcchr@yahoo.com

CCHR New Zealand
Citizens Commission on
Human Rights New Zealand
P.O. Box 5257
Wellesley Street
Auckland 1, New Zealand
Phone/Fax: 649 580 0060
E-mail: cchr@xtra.co.nz

CCHR Norway
Citizens Commission on
Human Rights Norway
(Medborgernes menneskerettighets-kommisjon, MMK)
Postboks 8902 Youngstorget
0028 Oslo, Norway
E-mail: mmknorge@online.no

CCHR Russia
Citizens Commission on
Human Rights Russia
P.O. Box 35
117588 Moscow, Russia
Phone: 7095 518 1100

CCHR South Africa
Citizens Commission on
Human Rights South Africa
P.O. Box 710
Johannesburg 2000
Republic of South Africa
Phone: 27 11 622 2908

CCHR Spain
Citizens Commission on
Human Rights Spain
(Comisión de Ciudadanos por los Derechos Humanos—CCDH)
Apdo. de Correos 18054
28080 Madrid, Spain

CCHR Sweden
Citizens Commission on
Human Rights Sweden
(Kommittén för Mänskliga Rättigheter—KMR)
Box 2
124 21 Stockholm, Sweden
Phone/Fax: 46 8 83 8518
E-mail: info.kmr@telia.com

CCHR Taiwan
Citizens Commission on
Human Rights
Taichung P.O. Box 36-127
Taiwan, R.O.C.
E-mail: roysu01@hotmail.com

CCHR Ticino, Switzerland
Citizens Commission on
Human Rights Ticino
(Comitato dei cittadini per i diritti dell'uomo)
Casella postale 613
6512 Giubiasco, Switzerland
E-mail: ccdu@ticino.com

CCHR United Kingdom
Citizens Commission on
Human Rights United Kingdom
P.O. Box 188
East Grinstead, West Sussex
RH19 4RB, United Kingdom
Phone: 44 1342 31 3926
Fax: 44 1342 32 5559
E-mail: humanrights@cchruk.org

CCHR Zurich, Switzerland
Citizens Commission on
Human Rights Switzerland
Sektion Zürich
Postfach 1207
8026 Zürich, Switzerland
Phone: 41 1 242 7790
E-mail: info@cchr.ch

Odkazy

1. "Czech Health Care Corruption Widespread, Experts Say," *Deutsche Presse-Agentur*, 10 Oct. 2001.

2. Rob Varnon, "Health-Care Fraud Affects Billions," *Connecticut Post*, 17 May 2004.

3. Interview with New York State Dept. of Law, Medicaid Fraud Control Unit, 15 Dec. 1995, regarding 1995 health care fraud convictions; "Special Prosecutor Arrests Westchester Psychiatrist—NY State Employee—In $8200 Medicaid Fraud," Special Prosecutor for Medicaid Fraud Control News Release, 6 Feb. 1992; Gilbert Geis, Ph.D., et. al., "Fraud and Abuse of Government Medical Benefit Programs by Psychiatrists," *American Journal of Psychiatry*, Vol. 142, No. 2, Feb. 1998, p. 231.

4. Rshinde, "Betrug auf Rezept … ," *Frankfurter Rundschau* (Germany), 7 May 2004.

5. "Taxpayers Bilked of $175M U.S.," *The Province*, 7 Apr. 1998; Mike Steketee, "Medifraud: How Crooks Are Caught," *Sydney Morning Herald*, 6 July 1993.

6. Melissa Leong, "Doctor Ordered to Jail for Fraud," *The Toronto Star*, 7 Aug. 2002; Jane Gadd, "Therapist Cheats OHIP with Imaginary Patients," *Globe and Mail*, 12 Sept. 2000.

7. Sally Satel and Keith Humphreys, "Mind Games: The Senate's Mental Health Parity Bill Is Ill-Conceived," *The Weekly Standard*, 13 Oct. 2003.

8. Paula J. Caplan, Ph.D., *They Say You're Crazy* (Addison Wesley Publishing Company, New York, 1995), p. 234.

9. Joe Sharkey, *Bedlam: Greed, Profiteering, and Fraud in a Mental Health System Gone Crazy* (St. Martin's Press, New York, 1994), pp. 24–43.

10. Opening Statement of Representative Pat Schroeder, Chairwoman of the U.S. House of Representatives Select Committee on Children, Youth and Families, Apr. 1992.

11. David Montgomery, "Moncrief Testifies on Need to Combat Psychiatric Abuse," *Fort Worth Star-Telegram*, 29 Apr. 1992.

12. Joe Sharkey, *Bedlam: Greed, Profiteering, and Fraud in a Mental Health System Gone Crazy* (St. Martin's Press, New York, 1994), p. 274.

13. Michael J. Sniffen, "Charter to Settle Suit By Paying $7 Million," *The Commercial Appeal*, Memphis, Tennessee, 19 Aug. 2000.

14. "Bad Health, Thrust and Parry," *La Regione* (Italy), 9 Dec. 1998; "Inquiry Expanding Like Oil," *Giornale Del Popolo* (Italy), 15 Dec. 1998; "Health Insurance Become Civil Part," *La Regione* (Italy), 11 Dec. 1998.

15. "Doctors Bill Medicare 'For Sex,'" *Daily Telegraph-Mirror*, 8 July 1993.

16. Natalie Sikora, "Doctor Sex, Hash Claims," *Herald Sun*, 19 Dec. 1998.

17. "Mental Health," "Significant Developments in DCIS Health Care Fraud Investigations," Internet address: http://www.dodig.osd.mil/INV/DCIS/, accessed: 25 June 2004.

18. "Bouwer Loses Murder Appeal," *The Press* (United Kingdom), 25 June 2002.

19. "Detskylekar? Zruda! Zavrazdil dite!" *Blesk* (Czech Republic), 13 Nov. 2003.

20. Ellen Margulies, "Doctor In Bombing Plot Gets Probation," *The Tennessean*, 13 Nov. 1993; "Psychiatrist Pleads Guilty, Gets 8 Years on Probation," *Nashville Banner*, 12 Nov. 1993.

21. President's New Freedom Commission Final Report, Goal 4, 22 July 2004, p. 11.

22. Carol A. Marbin and Jeff Testerman, "The Patient Pipeline," *St. Petersburg Times*, City Edition, 14 Nov. 1993.

23. Andrea Orr, "Big Move to Uncover Health Care Fraud," *Reuters Business Report*, 20 Aug. 1997.

24. John Jordan, "Mental Health Company to Pay $7.8 Million Fraud Fine," *Philadelphia Business Journal*, 29 May 2002.

25. Kate Hannon, "On Trail of Medifraud," *Herald Sun*, 19 May 1997.

26. "Kanagawa mental clinic searched," *The Daily Yomiuri* (Japan), 29 Apr. 1994; "Illegal Mental Hospital," *Mainichi Daily News* (Japan), 25 Apr. 1994; "Koshikawa Kinen Hospital Had Falsified Nursing Staff Records," *The Daily Yomiuri* (Japan), 20 Oct. 1994; "Yasuda Gets 3-Year Term for Swindle," *Asahi News Service* (Japan), 15 Apr. 1998; "Former vice minister gets two years for bribery," *Japan Times Weekly International Edition*, 6–12 July 1998; *Shinano Mainichi Evening* (Japan), 31 Aug. 1998.

27. "Ex-Psychiatrist Admits Selling Prescriptions in Medicaid Fraud," *DailyFreeman.com*, 1 Apr. 2004; "Medicaid Scam Lands Local Doctor in Prison," *DailyFreeman.com*, 13 May 2004.

28. Troy Anderson, "$1.4M Agency Misuse Alleged," *The Daily News*, 25 Sept. 2003.

29. Rael Issac and Virginia Armat, *Madness in the Streets* (The Free Press, New York, 1990), p. 98.

30. Alice Ann Love, "Medicare Finds Psychiatric Fraud," *The Associated Press*, 29 Sept. 1998.

31. "What is Fraud, Types of Health Insurance Fraud," BlueCross & BlueShield United of Wisconsin, Internet address: http://www.healthnetconnect.net/fraud/types.html.

32. Paul E. Garfinkel, M.D., et. al., "Boundary Violations and Personality Traits Among Psychiatrists," *Canadian Journal of Psychiatry*, Vol. 42, Sept. 1997, pp. 758–763; Norman Swan, "Crossing the Line in Doctor/Patient Relationships," *The Health Report Radio National*, 22 Mar. 2004.

33. Dr. Raj Persaud, "Sorry Honey, I Did the Shrink," *Sunday Times* (United Kingdom), 28 Mar. 1999.

34. "Psychology Under Fire," *Friehardt*, circa June/July 1996.

35. Steve Parsley, "MP Demands Answers Over Inquiry Into Jailed Doctor," *The Northern Echo*, 19 Jan. 2004; "Psychiatrist's Jail Term Cut," *YorkshireTV.com*, 20 May 2004.

36. "A 'Psych' from Dijon Condemned to 10 Years Prison for Rapes," *Le Bien public*, 31 Oct. 2002.

37. Kenneth Pope, "Sex Between Therapists and Clients," *Encyclopedia of Women and Gender: Sex Similarities and Differences and the Impact of Society on Gender* (Academic Press, Oct. 2001).

38. "Psychologist Convicted [to] Six Years of Prison for Sexual Abuses," *Urban* (Denmark), 25 July 2002.

39. Marianne Funk, "Ex-Psychologist Gets 10-Year Prison Term," *Deseret News* (Utah), 12 June 1993; "Ex-Psychologist Charged with Rape Says He's 'Smear Campaign' Victim," *Salt Lake Tribune*, 12 Feb. 1993.

40. Michele Crawshaw, "Crisispoint," *Metro*, June 1998, pp. 55–57.

41. Herb Kutchins and Stuart A. Kirk, *Making Us Crazy, DSM: The Psychiatric Bible and The Creation of Mental Disorders* (The Free Press, New York, 1997), p. 12.

42. *Op. cit.*, Joe Sharkey, *Bedlam*, pp. 215, 216.

43. *Ibid.*, p. 99.

44. Beverly Eakman, *Cloning of the American Mind: Eradicating Morality Through Education* (Huntington House Publishers, 1998), p. 96.

45. "Introducing Thomas Dorman, M.D.," Internet address: http://www.libertyconferences.com/dorman.htm, accessed: 27 Mar. 2002.

46. Lorrin M. Koran, *Medical Evaluation Field Manual*, Department of Psychiatry and Behavioral Sciences, Stanford University Medical Center, California, 1991, p. 4.